

ĐỨC CHÚA TRỜI CÓ ĐÔI Ý VỀ LỜI NGÀI KHÔNG?

Xin chúng ta hãy cúi đầu. Lạy Chúa Jêsus kính yêu, chúng con nhóm nhau lại trong Danh Ngài, với lòng trông đợi lớn về sự tuôn đổ Quyền năng làm cho sống lại của Đức Chúa Trời để mang chúng con vào sự nhận biết địa vị và chức vụ của mình, và trách nhiệm của chúng con, như là một dân được kêu gọi, phân rẽ khỏi thế gian, dâng mình cho Đức Chúa Trời. Xin nhậm lời, Chúa ôi, tối nay, để những ơn phước của Đức Chúa Trời sẽ hướng dẫn chúng con và điều khiển chúng con trong mọi việc chúng con làm hoặc nói, hầu cho nó có thể mang lại sự tôn quý và vinh hiển cho Danh Ngài. A-men.

2 Tôi vui mừng được trở lại trong nhà thờ này tối nay và được có mặt ở đây với anh chị em là những người yêu dấu. Và tôi biết trời ấm áp, nhưng tôi vừa mới gọi cho vợ tôi, tôi nghĩ khoảng ba mươi độ ở đó, ba mươi lăm hay ba mươi sáu độ gì đó, và trời hoàn toàn ấm hơn một chút so với ở đây. Vậy tôi bắt đầu quen với thời tiết ấm áp lúc này. Vì vậy, nhưng tôi rất sung sướng được ở đền tạm tại đây vào thời gian lễ Phục sinh tuyệt vời này.

3 Và tôi không thể nói rằng tôi sẽ xin lỗi về Sứ điệp dài, thật dài đó sáng nay, nhưng tôi...Chính là, tôi đã không muốn—muốn làm cạn lòng kiên nhẫn của anh chị em và rồi đến lại ở điều đó tối nay. Nhưng tôi—tôi muốn đem—đem Sứ điệp ấy đến với anh chị em, để anh chị em là một phần của sự sống lại này. Hiểu không? Và đừng lo lắng, về Nó nữa, đấy. Cứ vui mừng qua điều Đó! Không có điều gì, không nơi nào, có thể phân rẽ anh chị em với Nó; không điều gì cả; đã được đảm bảo Đời đời trong Nước Đức Chúa Trời. Khi Đức Chúa Trời đã dán Ấn của Ngài trên anh chị em, thì anh chị em đi đến tận cùng đích.

4 Khi chính phủ đóng ấn trên một kiện hàng, xe lửa đóng ấn trên cửa, chiếc xe ấy không thể bị giả mạo cho đến khi nó đến được nơi đến của mình.

Khi Đức Chúa Trời đóng Ấn Ngài trên một người. Và Ấn là Đức Thánh Linh. Khi Ngài ấn chứng một người như thế, người ấy đã đi đến nơi đến Đời đời của mình. Không bao giờ, anh ta có thể, quay lại nữa. Bởi vì nên nhớ, Ê-phê-sô 4:30 nói, “Anh chị em chớ làm buồn cho Đức Thánh Linh của Đức Chúa Trời, vì nhờ Ngài anh chị em được ấn chứng cho mọi lúc.” Đây, anh chị em đã được ấn chứng mãi mãi. Anh chị em được ấn chứng, Đời đời, vào Nước Đức Chúa Trời, bởi Đức Thánh Linh. Bây giờ hãy suy nghĩ về điều đó!

5 Thế thì, anh chị em, ma quỷ sẽ đâm vào anh chị em, và nó sẽ nói mọi thứ với anh chị em, và nguyên rửa anh chị em, và—và cố làm cho anh chị em nghĩ rằng mình không được ấn chứng. Nhưng anh chị em đừng nghe nó.

6 Bây giờ, anh chị em biết mình đã vượt qua sự chết mà đến với Sự Sống. Anh chị em biết rằng những điều mà mình đã từng ưa thích, anh chị em không ưa thích nữa. Anh chị em biết rằng mình tin mọi Lời của Đức Chúa Trời. Anh chị em đã thấy Đức Chúa Trời làm việc ngay giữa chúng ta, không có...Những chứng cứ không thể sai lầm rằng Ngài là “ĐẤNG TA LÀ” cực đại. Anh chị em để ý rằng điều gì từng được nói ra trong Danh Ngài, chưa hề có một điều gì được nói tiên tri trong Danh Ngài mà không xảy ra hoàn toàn chính xác như cách của nó. Thậm chí khoa học, báo chí, tranh ảnh, máy ghi hình, những người viết, mọi thứ khác, phải công nhận nó. Đây, bất kể người ta muốn hay không, Đức Chúa Trời khiến họ làm điều đó, dù sao chẳng nữa, đây, để nó được biết.

7 Vậy thì, là một nhóm nhỏ. Hãy nhớ, ấy là Ngài không đến vì một nhóm lớn. “Hỡi bây nhỏ, đừng sợ; vì ý tốt đẹp của Cha các người...” Hiểu không?

8 Tôi muốn báo cho anh chị em, điều gây sửng sốt, ngay trước khi chúng ta làm lễ phong chức cho một mục sư. Và điều này gây ra sự kích động thực sự, nhưng chỉ để anh chị em có thể biết. Bây giờ, tôi sẽ không nói rằng điều này là chính xác về mọi chi tiết, nhưng tôi muốn báo cho anh chị em biết điều này.

9 Tôi không biết người nào ở đây đã từng thấy sự lai giống gia súc chưa. Mà, tôi không tin về điều đó, nhưng tôi đã theo dõi nó

được thực hiện. Và tôi thấy họ lấy tinh dịch của con đực, khá đủ, để có thể được chạm vào bằng một kim loại nhỏ, giống như cây tăm nhỏ, và đặt nó trên một miếng cẩm thạch. Rồi đổ vào trong cái ly kia phóng đại nó lên, tôi không biết bao nhiêu lần, cho đến khi tinh dịch đó...Nơi mà anh chị em có thể không thấy gì được bằng mắt thường, kính thường. Nhưng khi nó được phóng đại lên, một trăm hay một trăm năm mươi lần, quý vị có thể thấy trong đó một giọt nhỏ, của tinh trùng, có thể năm mươi cho tới một trăm mầm sự sống đang sinh sôi trong đó. Ngoài ra, nhiều trứng của giống cái đi vào, trong—trong tinh trùng đó. Bây giờ, khi chúng được—được đưa đến với nhau, lúc này, hai cái đầu tiên gặp nhau và kết nối...

¹⁰ Chỉ có một trong hàng triệu trứng đó sẽ sống. Anh chị em có bao giờ nghĩ về điều đó không? Chúng là mầm sự sống giống nhau, và trứng giống nhau, cả hai đều giống như nhau, nhưng chỉ có một cái sẽ sống. Và điều đó không được xác định cái nào đập vào ở đó trước. Bởi vì, đôi khi trứng ấy, ở phía sau đi vào sau, và mầm sự sống có thể là ở giữa tinh dịch, và chúng sẽ bỏ qua cái khác. Phải có một Đấng Thông Minh để biết nó sẽ là con trai hay con gái, tóc đỏ, tóc đen, hoặc bất cứ cái gì nữa. Đó là sự tuyển chọn của Đức Chúa Trời. Nó không thể là điều gì khác. Sự tuyển chọn!

¹¹ Ngay cả trong sự sanh ra thuộc thể, là sự tuyển chọn, đó sẽ là con trai hay gái, hay sẽ là gì đi nữa. Và khi mầm sự sống nhỏ bé đó ngo nguậy vào trong trứng nhỏ bé này, và rụng đuôi, nó bắt đầu có xương sống của đứa con thuộc bất cứ loại gì theo đó; con vật, đứa bé, hoặc cái gì khác. Và phần còn lại trong hàng triệu mầm sự sống kia...Một triệu trứng, một triệu tinh trùng, và một cái duy nhất sống. Tương tự như thế, Đức Chúa Trời chọn lựa cái gì sẽ sống, và phần còn lại bị hư mất. Một ra từ một triệu!

¹² Khi dân Y-sơ-ra-ên ra khỏi xứ Ai-cập, hết thấy họ đều tin vào sứ điệp của một đấng tiên tri. Họ đã thấy những dấu hiệu của Đức Chúa Trời, qua Môi-se. Mỗi một người trong họ đã thấy chúng. Và mỗi một người họ đã ra khỏi xứ Ai-cập, đi bộ qua Biển Đỏ, và chịu Môi-se làm phép báp-têm. Mỗi người đều thấy quyền năng của Đức Chúa Trời đọng vào mình, khi họ hát trong Thánh Linh;

và khi Mi-ri-am đánh trống com, chạy tới chạy lui dọc bờ biển. Mỗi người trong họ, mỗi đêm, đều ăn ma-na tươi mới từ trời rơi xuống. Mỗi người trong số ấy đều đã uống nước từ hòn Đá thiêng liêng bị đập đổ. Và có hai triệu người ra khỏi xứ Ai-cập. Bao nhiêu người đã được vào đất hứa? Hai. Một trong một triệu! Hết thấy họ ở đâu? Chúa Jê-sus phán họ đã bị hư mất. “Tổ phụ các người ăn ma-na trong đồng vắng, trong ba mươi năm, và Ta nói cùng các người rằng hết thấy họ đều chết.”

¹³ Hiện nay có khoảng năm trăm triệu Cơ-đốc nhân trên thế giới tối nay, kể cả Công giáo, Tin Lành, và tất cả các giáo phái khác. Nếu Chúa Jê-sus đến trong sự Cất lên đó, theo những gì tôi vừa mới nói, sẽ có năm trăm người trên thế giới mất tích trên thế giới tối nay, trong sự Cất lên. Và có lẽ là mỗi ngày điều đó, được kể như xảy ra khắp cả các xứ, mà không bao giờ tính được. Vì thế nó có thể xảy ra bất cứ lúc nào, đấy.

¹⁴ Ồ, hỡi những Cơ-đốc nhân, chúng ta hãy nịt áo giáp của Đức Chúa Trời. Chúng ta hãy làm mọi điều chúng ta biết như thế nào, để hầu việc Ngài, yêu mến Ngài, và chờ đợi thì giờ trọng đại đó.

¹⁵ Vậy thì, sẽ không có hàng triệu và vô số người ra từ mỗi thế hệ tiến vào. Không—không thể có.

Bây giờ, hãy nhớ, mỗi ngày chấm dứt một thế hệ, mỗi ngày. “Như đã xảy ra trong đời Nô-ê thế nào, khi Con Người đến cũng thế ấy, chỉ có tám linh hồn được cứu bởi nước.” Nhưng mỗi ngày chấm dứt một giai đoạn bốn mươi năm cho người nào đó, cho một số người. Hiểu không? Và mỗi ngày, rất nhiều người được ấn chứng liên tục trong Vương quốc. Rồi một ngày, ngày sẽ cuối cùng sẽ đến.

Chúng ta hãy tin chắc giờ này, trong khi tâm trí chúng ta tỉnh táo. Và trong nhà thờ, và ở giữa dân sự, nơi mà Chúa Thánh Linh đã xác minh chính Ngài với chúng ta, chúng ta hãy tin chắc rằng mọi việc sẽ ổn thỏa, và ở lại sống đúng, trước Ngài.

¹⁶ Các bạn đừng ngừng lại. Đừng nghỉ ngơi, ngày và đêm, cho đến khi Quyền năng làm cho sống mang anh chị em từ các việc của thế gian, vào trong Nước Đức Chúa Trời. Và anh chị em thật sự được mang vào Nước Đức Chúa Trời và được làm cho sống

lại bởi Thánh Linh của Đức Chúa Trời, sung sướng biết bao! Với những giọt nước mắt vui mừng chúng ta nên quì gối, ngày và đêm, cảm ơn Chúa vì những gì Ngài đã làm.

17 Tối nay chúng ta có sự thay đổi nhỏ trong buổi nhóm. Chúng ta có một anh em cao quý ở đây, Anh Capps. Anh ấy từ giáo hội Nazarene đến với chúng ta. Và tôi nghĩ điều đó tốt, phải không Anh Capps? Anh ấy mong ước tối nay được phong chức bởi chúng ta, bằng sự đặt tay.

18 Chúng ta không có giấy tờ để phát ra cho người nào, tuy nhiên chúng ta được nhận biết như là...Chúng ta có thể có giấy tờ, nhưng chúng ta tin rằng một mục sư chân thật, được phong chức, giấy tờ của người đó ở trên Thiên đàng. Hiểu không? Và người—người ấy có các quyền giảng Kinh Thánh chừng nào Đức Chúa Trời xác nhận đời sống người ấy bằng Kinh Thánh. Chúng ta tin đó là ủy nhiệm thư của người ấy.

19 Và, vậy thì, Anh Capps đã được phong chức chính thức ở—ở giáo hội Nazarene, nhưng tối nay anh ấy muốn các trưởng lão, vân vân, đặt tay phong chức trên anh ấy, để mang đi Sứ điệp này. Thật là một người dũng cảm!

20 Tôi đã—tôi đã nghe những bản báo cáo kể từ khi tôi còn ở Tucson, và những báo cáo tuyệt vời như vậy, về Anh Capps ở đây trong sự trợ lý cho Anh Neville đầy ơn của chúng ta, người đang nắm giữ cây đèn Sự Sáng thật là dũng cảm hết sức như hai người này có thể nắm giữ. Chúng ta đã đặt tay trên Anh Neville, nhưng chưa đặt tay trên Anh Capps. Và tôi muốn những ai là mục sư truyền đạo, Anh Jackson và những người khác, nếu họ có mặt ở đây, và Anh Ruddell cùng các trưởng lão của hội thánh ở đây, nếu họ lên đây chỉ trong vài phút lúc này, và đặt tay trên Anh Capps. Và...

21 Vậy thì chúng ta thấy, trong Kinh Thánh, mà đó là cách họ đã làm, họ đặt tay trên người ấy rồi sau đó bố trí. Và đó là cách họ đã làm với Ti-mô-thê. Nói rằng, “Bởi sự ban cho này mà đã có trong con, từ bà ngoại Lô-ít...” Họ chú ý điều đó, rằng có một ân tứ trong con người ấy, đã đến với người bởi các trưởng lão, bằng sự đặt tay.

²² Bây giờ, các anh em đồng lao mưa cuối mùa, anh em mưa cuối mùa ngày nay, bắt đầu, nghĩ, điều đó lộn xộn. Họ nghĩ họ đã ban cho người ấy ân tứ, bằng cách làm thế. Không, ân tứ đó đã có trong người ấy rồi, và họ chỉ đặt tay trên người ấy như một sự phê chuẩn họ tin rằng Đức Chúa Trời đã đặt ân tứ đó trong người ấy rồi. Và họ phê chuẩn nó, bằng sự đặt tay.

²³ Và những người này trong hội thánh này ở đây, mà tôi tin rằng Quyền năng làm cho sống lại của Ngài đã chiếm hữu trong linh hồn họ; nếu các anh em muốn lên ngay bây giờ, Anh Ruddell và hết thấy những người còn lại của anh em trong nhà thờ ở đây, và những trưởng lão cùng các giáo hội chị em đứng chung quanh, để đặt tay trên Anh Capps, hầu cho anh có thể được phong chức bằng sự phê chuẩn của chúng ta, trước cử tọa này, và được sai đi ra rao giảng Phúc âm của Chúa Jêsus, bất cứ nơi nào Đức Chúa Trời có thể kêu gọi anh. Anh trở nên...

Anh là một trong chúng ta rồi, bởi sự Sinh ra. Anh là một trong chúng ta bởi vì anh đã tin Sứ điệp. Anh là một trong chúng ta bởi vì rằng—rằng anh tranh đấu cho Lễ thật của Lời. Và chúng ta muốn Anh Capps được phong chức chính thức, trước anh em, bằng sự đặt tay, để anh là một trong chúng ta.

Được rồi, Anh Ruddell, Anh Capps, Anh Neville. Anh Junior Jackson, bất cứ anh em mục sư truyền đạo nào khác ở đây, tôi không biết thật sự có bao nhiêu người. Tôi không...Tôi đoán họ có những buổi nhóm của chính họ tối nay. Vì vậy hãy lên ngay trên đây, Anh Capps.

Bây giờ Anh Hunter và những người từ New York đến ở đâu rồi, tôi...Anh Anthony? Tôi đoán họ đã trở về. [Anh Neville nói, “Có Anh Anthony ở phía sau đó.”—Bt.]

Bất cứ anh em nào khác ở đây, mà ở cùng chúng tôi, sao, chúng tôi vui mừng vì anh em đi lên đây và đứng với chúng tôi giờ này, như là sự công nhận rằng chúng ta tin Anh Capps là người có ân tứ ấy.

Bao nhiêu anh em ở đây biết Anh Capps, xin mời giơ tay lên. Được rồi, để tay xuống. Bao nhiêu người tin anh ấy là đầy tớ của

Đức Chúa Trời, hãy đưa tay lên. [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Chúng ta yêu mến anh, như anh em của mình.

24 Vậy thì điều này không hoàn toàn là cách chính xác về những gì chúng ta gọi là sự phong chức, nhưng tôi muốn cử tọa này... Tôi không thể hát bài hát này, nhưng tôi muốn quý vị giúp tôi hát cố gắng hát bài ấy. Để...

25 Ngày nọ một tiên tri đi đến bàn thờ, trong đền thờ. Và trong khi ông ở đó tại đền thờ ấy...Ông là người tốt, nhưng ông đã chỉ nương dựa vào cánh tay của vua Ô-xia, và ông là một—ông là người tốt. Nhưng tuy nhiên, ngày nọ, ở đền thờ, ông đã thấy điều gì đó, khi ông rơi vào một khả tượng, mà ông chưa hề thấy trước đó. Ông thấy các Thiên sứ, với các cánh, bay lượn, khắp tòa nhà, kêu lên, “Thánh thay, thánh thay, thánh thay, Chúa là Đức Chúa Trời Toàn năng!”

Cứ tiến lên, anh ơi. Đúng thế. Hiểu không?

“Thánh thay, thánh thay, thánh thay, Chúa là Đức Chúa Trời Toàn năng!”

Ben?

26 Và khi ông kêu lên, các cột trong đền thờ rung chuyển. Và ông nói, “Khốn thay cho tôi! vì tôi là người có môi dơ dáy.” Trong sự Hiện diện của Đức Chúa Trời ông đã nhận ra rằng, dù là đáng tiên tri, ông đã sai trật. Ông nói, “Tôi là một người có môi dơ dáy, và tôi ở giữa một dân có môi dơ dáy.”

27 Và một trong các Thiên sứ bay đến, gấp một cục than Lửa và chạm vào môi ông, và nói, “Hãy nói tiên tri, hỡi con người!”

Mời chị đàn bài đó, chị ơi, nếu chị muốn. Bao nhiêu người biết bài hát này? Chúng ta hãy, hát một câu. Được rồi.

Khi than Lửa chạm nơi miệng nhà tiên tri này,
 Khiến người được thánh sạch trong tâm hoài,
 Khi tiếng Chúa ban truyền, “Ai sẽ đi cho chúng ta?”

Thì người đáp, “Có tôi đây, xin hãy sai tôi.”

[Băng trống—Bt.]...xin hãy phán, Chúa tôi,
 Xin hãy phán, và tôi sẽ nhanh chóng đáp lời
 Ngài;
 Xin hãy phán, Chúa tôi, xin hãy phán, Chúa tôi,
 Xin hãy phán, và tôi sẽ thưa, “Lạy Chúa, xin hãy
 sai tôi.”

Hàng triệu kẻ tội lỗi và xấu hổ đang hấp hối giờ
 này;
 Hãy nghe tiếng họ kêu khóc cay đắng buồn bã;
 Anh em ơi, vội mau, vội mau chạy đi cứu giúp
 ngay;
 Mau mau đáp, “Chúa ôi, có tôi đây.”

Xin hãy phán, Chúa tôi, xin hãy phán, Chúa tôi,
 Xin hãy phán, và tôi sẽ nhanh chóng trả lời
 Ngài;
 Xin hãy phán, Chúa tôi, xin hãy phán, Chúa tôi,
 Xin hãy phán, và tôi sẽ thưa, “Lạy Chúa, xin hãy
 sai tôi.”

Mời các trưởng lão đứng chung quanh giờ này và đặt tay trên
 Anh Capps. Xin hết thảy chúng ta hãy cúi đầu.

²⁸ Lạy Chúa kính yêu, các cột đèn thờ rung chuyển lần nữa, và
 như thấy Thánh Linh của Sự Sống làm cho sống lại đang làm việc
 trong anh em chúng con. Con nguyện xin, Chúa ôi, như anh ấy
 cảm thấy điều này từ Trên, phán rằng anh phải đi. Chúng con đặt
 tay trên anh ấy, như các trưởng lão của Ngài, Chúa ôi, trao cho
 anh ấy tay hữu của sự thông công; và đặt tay trên anh, và chuyển
 qua ơn phước của Đức Chúa Trời trên anh, để Ngài sẽ xức dầu
 môi miệng anh, ý nghĩ của anh, toàn bộ sự hiện hữu của anh. Và
 xin cho anh nhận lấy Sứ điệp Phúc âm này đem đến mọi hang
 cùng ngõ hẻm mà Ngài sẽ kêu gọi anh đến. Xin nhậm lời, Chúa
 ôi. Chúng con dâng Ngài anh em của chúng con, như một đầy tớ
 của Ngài, như Danh Chúa Jêsus Christ. A-men.

²⁹ “Hãy giảng Lời,” người anh em trẻ tuổi của tôi. “Bất luận
 gặp thời, hay không gặp thời; hãy đem lòng rất nhịn nhục mà
 bẻ trách, nài khuyên, sửa trị, cứ Dạy dỗ chẳng thôi.” Xin Chúa
 ban phước cho anh, người anh em.

30 [Anh Ben Bryant nói, “Anh Branham, xin anh đặt tay trên tôi được không? Họ cũng đặt tay trên tôi chứ? Tôi muốn được phong chức.”—Bt.] Anh...Tôi không biết anh chưa được phong chức.

Anh Ben, ở đây, đã đến với chúng ta. Tôi nghĩ anh ấy đã giảng trong một thời gian. Tuy nhiên, anh ấy chưa chính thức (Tôi nghĩ anh đã được phong chức rồi; đó là lý do tôi gọi anh ấy lên) được phong chức, hay đặt tay trên anh ấy ở đây.

31 Bây giờ, vợ của Anh Ben ở đâu đó tại đây, và chị ấy là một người đáng mến. Chị là một nữ thầy giảng. Và khi chị và người anh em của chúng ta cưới nhau, anh ấy đã đưa chị đến đền tạm này, thì chị đã thấy và nghe Lời, tuy người phụ nữ cao quý này có một cá tính tốt, nhưng khi chị thấy rằng thật là sai trật cho phụ nữ làm điều đó, chị đã quăng hết; và dường như điều đó đến trên chồng chị. Chính xác. Điều đó là thuộc về sứ đồ. Đó là cách nó nên có.

32 Anh Ben nhận những băng ghi âm, như tôi biết, với vợ mình. Họ đi vào...những nơi xa xôi, con đường phía sau các núi, vào trong những rừng rậm, và họ cho nghe và bình luận về những cuốn băng này. Nhiều lần họ bị ruồng bỏ, bị đuổi ra, bị ném ra. Chúng ta trông đợi điều đó. “Vì hết thảy những ai sống tin kính trong Chúa Cứu Thế Jêsus sẽ chịu bắt bớ.”

33 Bao nhiêu người ở đây biết Anh Ben? Bao nhiêu người tin anh là đầy tớ của Chúa Trời, [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] xứng đáng với ơn phước này mà chúng ta sẽ cầu xin Đức Chúa Trời cho anh ấy? Đấy, anh ấy không phải là người lạ. Anh đã ở với chúng ta trong nhiều năm. Tôi biết anh như là một người khiêm nhường. Anh ấy giống tôi; anh ấy phạm nhiều lỗi lầm. Hết thảy chúng ta đều thế. Nhưng điều tôi thích về Anh Ben, là anh ấy đang muốn bỏ bằng đầu gối của mình để làm cho đúng.

Và khi anh ấy nghe, ngày nọ, về *Hôn Nhân Và Ly Dị*, anh và vợ anh sẵn sàng tách ra, bởi vì anh ấy yêu chị, và chị cũng yêu anh, nhưng họ muốn đáp ứng bởi Lời của Đức Chúa Trời. Bất cứ điều gì Lời nói, đó là điều họ muốn. Tôi cầu nguyện để Đức Chúa Trời sẽ ban phước cho Ben và vợ anh, để hầu việc Ngài.

Chúng ta hãy đặt tay trên người anh em của chúng ta.

³⁴ Lạy Chúa kính yêu, chúng con đặt tay trên Anh Ben của chúng con, bằng dấu hiệu rằng chúng con yêu anh ấy. Và chúng con tin, Chúa ôi, rằng anh đang muốn làm một công việc cho Ngài, được sai đi với những băng ghi âm này, để chúng được nghe ở giữa nhiều người miền núi tại nhiều nơi xa xôi mà có lẽ nhiều người trong chúng con chắc hẳn không bao giờ đến được, tuy nhiên Sứ điệp phải đi đến khắp thế giới. Chúng con cầu xin Ngài sẽ ban phước cho anh em của chúng con, và ban cho anh ấy Thánh Linh của Ngài, nguyện xin Nó đến trên anh. Và hướng dẫn anh, chỉ dẫn anh và vợ anh đến những nơi mà có thể một linh hồn lạc đường ở đó, và các cửa không thể đóng cho đến khi một con chiên được mang vào. Ngài chẳng thỏa lòng với chín mươi chín con. Từng...Từng tên được ghi trong Sách phải được mang vào. Xin giúp đỡ họ, Chúa ôi, khi chúng con đặt tay trên anh, như kết hợp anh với chúng con là anh em. Và sự giúp đỡ và lời cầu nguyện của chúng con cho anh, sẽ đi cùng anh. Và chúng con nguyện xin Ngài sẽ ban phước cho anh, Chúa ôi, bất cứ nơi nào anh đi. Nhon Danh Chúa Jêsus. A-men.

Chúa ban phước cho anh, Anh Ben! Cánh tay hữu của sự thông công chúng tôi đưa cho anh, như các anh em mục sư truyền đạo. Xin Chúa ban phước cho anh, anh ơi.

³⁵ [Anh Earl Martin nói, “Anh Branham, xin anh đặt tay trên tôi, phong chức cho tôi làm mục sư được chứ?”—Bt.] John Martin... [“Earl.”] Earl.

Bao nhiêu người biết Earl Martin? Bao nhiêu người tin anh ấy là đầy tớ của Đấng Christ? Anh ấy đến với chúng ta từ...Tôi tin, lúc đầu, từ một nhóm Ngũ Tuần, và bây giờ tôi nghĩ anh ấy làm mục sư và làm công việc độc lập.

³⁶ Tôi biết Earl là đầy tớ chân thật của Đấng Christ. Tôi sẽ không bao giờ quên một hành động, nhiều hành động đã xảy ra, nhưng một hành động với Earl. Tôi nhớ một đêm người ta đã gọi anh ấy khi tôi ở Dallas, Texas; hay tôi—tôi tin, không, đó là...[Một chị nói, “Beaumont.”—Bt.] Beaumont, Texas, đúng rồi, thưa chị. Và họ—họ...Đứa con bé bỏng của anh ấy đang nằm, hấp hối, và họ nghĩ nó đã chết rồi. Nó không còn thở nữa. Và Earl đi đến phòng tôi, như một người cha, cúi lưng xuống, khom lưng xuống trước

tôi, khi tôi còn nằm trong giường. Lăn ra; anh đưa tay ôm lấy tôi mà nói rằng, “Anh ơi, tôi tin anh là tiên tri của Đức Chúa Trời. Tôi luôn tin điều đó. Và nếu anh chỉ nói một lời, thì dù con tôi đã chết, song nó sẽ sống.” Và đứa con của anh đã sống lại, đang sống.

³⁷ Anh chị em tin anh ấy xứng đáng là bàn tay phải của sự thông công thuộc những tín hữu này chứ? [Hội chúng nói, “Amen.”—Bt.]

Chúng ta hãy cầu nguyện, hỡi các anh em, khi chúng ta đặt tay trên anh ấy.

³⁸ Lạy Thiên Phụ từ ái, chúng con đặt tay, một lần nữa, trên Anh Martin của chúng con. Chúng con sai phái anh, Chúa ôi, đến những nơi địa cực mà Ngài đã định anh sẽ đi; bất kể là ở đâu, nhiều hay ít, đường phụ, hay đường cái, bờ giậu, nếu là vậy. Bất cứ nơi nào, Chúa ôi, nguyện xin những ơn phước Ngài ở cùng anh. Chúng con đặt tay trên anh như chúng con đưa cho anh sự thịnh vượng của Ngài và trao cho anh những ơn phước của chúng con, hầu cho Thánh Linh mà ở trên chúng con, Chúa ôi, xin đi với anh, và sẽ dẫn dắt anh và chỉ dẫn anh đến với những linh hồn hư mất ở ngoài bờ giậu và những đường cái. Chúng con phái anh đi, nhen Danh Chúa Jêsus Christ. Amen.

Xin Chúa ban phước cho anh, Anh Martin. Bây giờ hãy đi, và Chúa ở cùng anh.

³⁹ Vì cùng mục đích đó chứ? [Anh Richard Blair nói với Anh Branham—Bt.] Richard là tên anh phải không? [“Đúng. Richard Blair.”] Bao nhiêu người biết Richard Blair? Bao nhiêu người tin anh ấy là đầy tớ của Đức Chúa Trời? Anh ấy đến từ nhóm—nhóm giáo hội Ngũ Tuần Liên hiệp.

Và anh, Anh Blair, tôi nhớ một sự kêu gọi quan trọng, về anh ấy. Tôi nhớ thời gian mà Anh Blair không muốn, đã không muốn tin tôi, bởi vì rằng có một linh đang làm việc với anh, bảo anh rằng tôi thì giả dối. Và trong lúc anh đang ngồi ngay trong buổi nhóm, Thánh Linh quay lại và gọi điều đó ra. [Anh Blair nói, “Đúng thế.”—Bt.] Và anh gần như sắp sửa bị—bị suy sụp tinh thần, và đó là những gì anh có trong tình trạng ấy.

Tôi nhớ người vợ yêu quý của anh gọi cho tôi ngày nọ. Chị nói, “Anh Branham, tôi nghĩ Richard sắp chết.” Và chị ấy, tôi nghĩ, có một chiếc khăn quàng. Chị đi đến đặt nó trên người anh, khi tôi hỏi chị, và cầu nguyện. Anh ấy đây này. [Anh Blair nói, “A-men.”—Bt.]

⁴⁰ Đứa bé bị tai nạn, hay là...[Anh Blair nói, “Con trai tôi.”—Bt.] Con trai anh ấy, bị tai nạn, mà họ không có hi vọng nhiều cho nó, với một bộ óc bị chấn thương. Và bằng sự cầu nguyện, ngay cả qua điện thoại, đứa bé đã khỏe mạnh. [“A-men.”]

Anh em tin Anh Blair là một chứng nhân thật của Đấng Christ không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Anh em cầu nguyện để ơn phước của anh em đi cùng anh ấy.

Các anh em đồng lao, hãy đặt tay trên anh ấy.

⁴¹ Lạy Chúa kính yêu, để xác nhận người anh em cao quý và tốt bụng của chúng con, đầy tớ của Ngài, mà thậm chí đến từ nhóm của chính anh, để bước đi trong Sự sáng. Cha ôi, chúng con nguyện xin Cha ban phước cho Anh Blair của chúng con, khi chúng con phái anh đi với ơn phước của chúng con và sự thừa nhận của chúng con, bởi sự đặt tay của chúng con trên anh, để đi đến bất cứ nơi nào mà Ngài có thể kêu gọi anh, Chúa ôi, với có thể là bất cứ công tác nào. Nguyện xin Thánh Linh của Ngài đi cùng Anh Blair. Hướng dẫn và chỉ cho anh đến với những người hư mất và sắp chết của thế gian này, để anh có thể giúp tìm được những con chiên đi lạc, hầu cho anh có thể mang nó về trong ràn. Ở bất cứ nơi nào có thể, bất cứ điều gì Ngài dành cho anh, Chúa ôi, chúng con chỉ cầu xin Thánh Linh Ngài dẫn dắt và chỉ đường anh qua suốt chặng hành trình đời anh. Chúng con là bạn đồng lao của anh ấy. Đưa tay hữu của sự thông công cho anh, chúng con cầu xin Ngài đi cùng anh, như Danh Chúa Jêsus Christ. A-men.

Bàn tay hữu của sự thông công! Xin Chúa ban phước cho anh, Anh Blair. Chúng tôi ở cùng anh, một trăm phần trăm, cầu nguyện cho anh và sẽ làm bất cứ điều gì có thể giúp anh. Xin Chúa ban phước cho anh.

⁴² [Anh Merlin Anthon nói, “Làm giống như vậy cho tôi, Anh Branham, cho sự phong chức.”—Bt.] Nói gì? [“Sự phong chức.”]

Anh là ai? [“Merlin Anthon.”] Merlin Anthon. [“Tôi ở trong hội thánh.”] Ở đâu? [“Ở đây trong hội thánh.”] Trong hội thánh. Ai biết Anh Merlin Anthon? Anh ấy là người mới, với tôi. [“Với Cứu Thế Quân. Nhớ tôi không?”]Ồ, vâng. Xin lỗi anh.

Từ Cứu Thế Quân, đúng thế, tôi nhớ anh ấy rồi. Chắc chắn, tôi biết anh ấy lúc này. Tôi chỉ...Mặt anh ấy trông không quen với tôi, vào lúc này. Bao nhiêu người biết anh ấy là người của Đức Chúa Trời? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Bao nhiêu người tin rằng—rằng Đức Chúa Trời đang làm việc với anh ấy, hãy đưa tay lên. [“A-men.”] Anh chị em sẽ cầu nguyện cho anh ấy chứ? [“A-men.”]

⁴³ Bây giờ, anh ơi, chúng tôi biết rằng anh đến từ một nhóm lớn, Cứu Thế Quân, họ là một dân lớn. Nhưng, và, nhưng Cứu Thế Quân làm công việc lớn ngoài đường phố. Chúng ta không thể nói gì chống lại giáo hội Nazarene, Ngũ Tuần, hay Cứu Thế Quân, hoặc bất cứ giáo hội nào; họ là anh em của chúng ta. Nhưng, anh thấy, chúng ta tin rằng chúng ta là những người mang Sứ điệp lớn dành cho chính thời đại này mà chúng ta đang sống. Anh muốn làm điều đó với chúng tôi không? [Anh Anthon nói, “A-men.”—Bt.]

Chúng ta hãy cúi đầu cầu nguyện trong khi chúng ta đặt tay trên anh em mình.

⁴⁴ Lạy Cha kính yêu trên Trời, Cha là Đấng kêu gọi. Cha là Đấng làm cho sống động Lời, để họ có thể tin. Và chúng con đặt tay trên anh em yêu quý của chúng con, như sự thừa nhận rằng chúng con tin Ngài ở cùng anh và sẽ giúp đỡ anh. Chúng con gởi những lời chúc phước của chúng con cho anh ấy, mà chúng con tin rằng mình đã vượt qua sự chết mà đến với Sự Sống và bây giờ nắm giữ Quyền năng làm cho sống lại trong lòng chúng con, bởi ân điển của Đức Chúa Trời. Chúng con đặt tay trên anh em mình và phái anh ấy đi với những lời chúc phước, để Ngài dẫn dắt anh và hướng dẫn anh và dẫn đường anh đến với mọi hang cùng ngõ hẻm của thế gian, Chúa ôi, mà Ngài đã truyền định cho anh đi. Nguyện xin Thánh Linh của Ngài đi với anh và ban cho anh sức khỏe, sự mạnh mẽ, và thành công trong chức vụ của mình, vì chúng con phái anh đi trong Danh Chúa Jêsus Christ. A-men.

⁴⁵ Xin Chúa ban phước cho anh, anh ơi. Đó là bàn tay phải của sự thông công, anh biết đấy, các anh em bắt tay với anh ấy, anh em đồng lao thích điều đó. Vậy để anh...Được rồi, Chúa ban phước cho hết thầy anh em.

⁴⁶ [Anh Carrell nói, “Tôi—tôi chưa hề được phong chức mục sư, một cách chính thức. Muốn anh đặt tay trên tôi, như những người đó, trong Danh Chúa Jêsus.”—Bt.] Anh, bất cứ điều gì muốn. Và của anh...[“Thì giờ là đây, và giống như họ.”] Vậy anh tên gì? [“Anh Carrell, đến từ Cincinnati.”] Anh Carrell.

[Anh Carrell nói, “Tôi đã được phong chức mục sư, nhưng tôi không thể đồng ý với người anh em đã phong chức cho phụ nữ làm mục sư, và tôi phải lìa bỏ nó.”—Bt.]

Đây là Anh Carrell đến từ Cincinnati. Ai biết Anh Carrell, hãy giơ tay...Đến từ Cincinnati, tôi nghi ngờ điều đó, người nào biết. Anh ấy nói rằng anh ấy đã ở với một nhóm, và nhóm đó muốn phong chức mục sư truyền đạo cho phụ nữ. Anh ấy không thể chịu đựng điều đó, và anh phải bỏ họ mà đi.

Điều đó đúng như cách tôi đã rời bỏ hội Báp-tít Truyền giáo. Tiến sĩ Roy E. Davis, bao nhiêu người đã nghe nói về ông ấy? Tất nhiên, anh em biết, đấy. Ông ấy muốn phong chức một số nữ thầy giảng, và tôi nói, “Không, thưa ông. Là một trưởng lão,” tôi nói, “tôi không thể làm điều đó, một cách có ý thức. Nó chống lại Lời của Đức Chúa Trời.”

⁴⁷ Tôi không biết anh, Anh Carrell à. Nhưng dựa trên cơ sở lời làm chứng của anh, và Lễ thật đó mà anh ủng hộ...Chúng ta không việc gì chống lại những phụ nữ kia. Họ là chị em. Chúng ta yêu mến họ. Nhưng chúng ta tin rằng họ có vị trí của mình, và họ phải ở lại đó. Hiểu không? Và chúng ta tin rằng họ là người yêu dấu với người đàn ông, người giúp đỡ. Và chắc chắn là không... Chúng ta nghĩ họ là sự ban cho lớn nhất, ngoài sự cứu rỗi mà Đức Chúa Trời từng ban cho người đàn ông. Nhưng họ không có chỗ trên bục giảng, theo Lời Chúa. Dựa trên cơ sở đó, và đức tin của anh nơi Đức Chúa Trời, chúng tôi đặt tay trên anh, như sự thông công, để đến đi với chúng tôi.

Chúng ta hãy đặt tay trên anh ấy.

48 Lạy Cha trên Trời kính yêu của chúng con! Người thanh niên này, con có thể gần như biết anh ta cảm thấy như thế nào. Anh ấy bị đẩy ra vì Lễ thật chân chính. Mà, “Người ta sống không chỉ nhờ bánh mà thôi, song nhờ mọi Lời.” Vì vậy chúng con đặt tay trên anh giờ này, đặt để những ơn phước của chúng con trên anh. Nguyên xin Thánh Linh của Ngài dẫn dắt anh, hướng dẫn anh, và chỉ đường anh suốt hành trình cuộc sống đến bất cứ nơi nào Ngài sai anh đi, Chúa ôi. Xin cho anh ấy biết rằng chúng con đang cầu nguyện cho anh, và sẽ giúp đỡ anh, và ủng hộ cho anh chừng nào anh muốn đấu tranh cho Lễ thật. Xin nhậm lời, Chúa ôi. Chúng con dâng anh, như Danh Chúa Jêsus Christ. A-men.

Xin Chúa ban phước cho anh, Anh Carrell.

Anh em cứ đặt tay trên, những người khác. Hết thấy anh em đưa bàn tay phải của sự thông công cho điều đó.

49 Anh Ruddell, ở đây, chưa hề chính thức được phong chức ở nhà thờ. Có thể... Bao nhiêu người biết Anh Ruddell? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Hết thấy chúng ta đều biết anh ấy. Bao nhiêu người biết anh ấy là người của Đức Chúa Trời? [“A-men.”]

Lạy Cha trên Trời kính yêu, như các trưởng lão của Cha đặt tay trên anh em này là người mà đã di chuyển qua dòng nước sâu, bùn lầy. Anh ấy đã thấy hội chúng của mình sa ngã. Anh đã thấy mọi việc xảy ra, nhưng tuy nhiên tin. Mặc dù...?... Chúng con đặt tay trên anh, và trao ơn phước của chúng con cho anh. Xin xúc dầu cho anh, Chúa ôi, một cách mạnh mẽ, bằng Lời, Chúa ôi, và sai anh đến mọi nơi của trái đất!...?... xin ở trên anh và giúp đỡ anh. Và sai anh đi, như Danh Chúa Jêsus Christ. A-men.

50 Anh Ruddell, anh luôn luôn có bàn tay phải của sự thông công. Tôi biết Anh Ruddell. Dường như giống—giống cậu con trai của chính tôi. Cha của anh và tôi, mẹ anh, đã biết nhau rất lâu. Và tôi biết Anh Ruddell là một đầy tớ của Đức Chúa Trời. Tôi hầu việc với anh ấy. Xin Chúa ban phước cho anh, Anh Ruddell.

51 Anh ấy tên gì? Anh là ai, thưa anh? [Người nào đó nói, “Anh rể của Anh Martin.”—Bt.] Anh Martin, anh biết anh ấy chứ, Anh Martin?

Anh tên gì? [Người anh ấy nói, “Mục sư McComas.”—Bt.] Anh McComas. Tôi đoán không người nào ở đây biết anh ấy, nhưng anh ấy là một...Vâng, người này ở đây biết anh ấy, Anh Tyler. Và anh ấy đến để...được đặt tay trên anh, để anh sẽ là người vận chuyển Phúc âm. Anh McComas, anh từ đâu đến, Anh McComas? [“Rockford, Illinois.”] Rockford, Illinois. [“Anh đã gọi đến nhà tôi, tuần trước, hay tối thứ Hai vừa rồi, và cầu nguyện cho vợ tôi.”] Ồ, đúng thế không? Từ Tucson. [“Tucson, Arizona.”] Ồ, bây giờ tôi nhớ cuộc gọi đó rồi. [“Cô ấy đã đứng dậy sáng hôm sau.”] Ngợi khen Chúa!

[Anh Martin nói điều gì đó với Anh Branham—Bt.] Nói gì? [“Em gái út của tôi.”] Em gái của anh. [“Cô ấy ở đây lúc này. Đã bị bại liệt.”] Vì vậy, cô ấy ở đây giờ này, đã được cầu nguyện cho, đêm nọ, từ Tucson, bằng điện thoại. [“Bị bại liệt.”] Bại...[“Cô ấy đã bị bại liệt, và bây giờ ở đây.”] Cô ấy bị bại liệt, cách đây vài đêm, và cô ấy ở đây giờ này. Anh Martin biết điều đó, thưa các bạn. Thảo nào anh ấy muốn nhận lấy Sự điệp!

Chúng ta hãy đặt tay trên người anh của chúng ta.

⁵² Lạy Chúa kính yêu, con đặt tay, cùng những anh em khác này, trên đầy tớ của Ngài, và trao cho anh tay hữu của sự thông công, cầu xin ơn phước của Đức Chúa Trời sẽ...?...[Lời tuyên bố của Anh Branham không thể được nghe rõ ràng—Bt.]...?...mà Ngài đã phong chức cho anh. Xin ơn phước Ngài ở trên anh ấy, hướng dẫn anh và chỉ đường anh, trong Danh Chúa Jêsus Christ. A-men.

Tay phải của sự thông công, người anh của tôi, và những điều đó ở với anh. Xin Chúa ở cùng anh.

⁵³ [Người nào đó nói, “Anh Branham?”—Bt.] Việc gì, hả anh? [“Tôi có một người nữa cũng muốn điều này.”] Được rồi, thưa anh. Tôi tin đây là...[“Anh Darris.”] Anh Darris. Tôi không... [“Tôi biết Anh Earl và Anh Brewer.”] Người này là Anh Darris. Anh từ đâu đến, thưa anh? [“Black Rock, Arkansas.”] Black Rock, Arkansas. Anh...[“Tôi biết anh ấy, thưa anh.”]...biết anh ấy. Người nào khác, tôi tin, ở đây, đã nói...Anh Brewer. Tôi tin tôi đã gặp họ, sáng nay. Và—và Chị Vayle, tôi đoán, Anh Vayle, và họ là người mà biết anh ấy, và biết anh ấy là người của Đức Chúa Trời, một đầy tớ của Đức Chúa Trời. Tuyệt vời!

⁵⁴ Ô, giờ này, anh em yêu dấu của tôi, là một người chuyển đi Sứ điệp, chúng tôi muốn anh biết rằng chúng tôi sẽ ủng hộ anh, làm mọi việc mà chúng tôi có thể làm. Chúng tôi sẽ cầu nguyện cho anh, để anh cũng sẽ mang Sứ điệp này đến những nơi xa xôi nhất ở bất cứ nơi nào Đức Chúa Trời đã định cho anh đi.

Chúng ta hãy đặt tay trên Anh Darris của chúng ta.

Lạy Chúa kính yêu, chúng con đặt tay trên anh em mình, trao cho anh ấy bàn tay phải của sự thông công, và sai anh đi trong Danh Chúa Jêsus Christ, để Ngài sẽ xúc dầu cho anh. Và...?...trao cho anh bàn tay phải của sự thông công!...?...Và Thánh Linh của Ngài đi với anh, hướng dẫn và chỉ đường cho anh, như Danh Đức Chúa Jêsus Christ. A-men.

Xin Chúa ban phước cho anh, anh ơi.

⁵⁵ Bây giờ, tôi tin, Anh Anthony. Nhiều anh em biết Anh Anthony. Anh ấy ở đây với chúng ta một thời gian dài. Tôi biết anh ấy là đầy tớ của Đấng Christ, chính tôi. Tôi tin anh ấy là thanh niên đã dâng mình. Anh chưa hề có sự chính thức đặt tay trên anh ấy. Anh ấy không biết điều này xảy ra, thưa các bạn. Hiểu không? Nhưng ngay bây giờ là thì giờ tốt. Vì thế chúng ta sẽ đặt tay trên Anh Anthony và đưa ra bàn tay phải của sự thông công. Đức Chúa Trời phải làm việc phong chức. Điều này chỉ là để anh ấy biết, và anh em biết, rằng chúng ta tin người anh em này và chúng ta yêu mến anh, và anh là một trong chúng ta, trong Sứ điệp. Và chúng ta muốn anh có những ơn phước của Đức Chúa Trời, và đó là những gì chúng ta yêu cầu ở anh. Chúng ta hãy cầu nguyện, khi chúng ta đặt tay trên, người anh em.

⁵⁶ Lạy Chúa kính yêu, đầy tớ người Ý khiêm nhường, hèn mọn này của Ngài, Chúa ôi, đến tối nay, để—để được đặt tay trên anh, và bàn tay phải của sự thông công chính thức được giang ra trên anh, từ hội thánh này. Chúa ôi, Quyền năng vĩ đại của Ngài sai người thanh niên này đi đến các nơi và hang cùng ngõ hẻm trên trái đất mà Ngài muốn kêu gọi anh đến. Và xin cho anh đi và giải cứu họ khỏi tội lỗi và sự đau ốm, và hầu việc Ngài, Chúa ôi, suốt cả quãng đời còn lại. Nguyện xin Ngài dẫn dắt anh, chỉ đường anh. Nguyện xin ơn phước của chúng con ở cùng anh, khi chúng con sai anh đi, như Danh Chúa Jêsus Christ. A-men.

Xin Chúa ban phước cho anh.

⁵⁷ [Người nào đó nói với Anh Branham—Bt.] Hả?Ồ, tôi không biết. Chúng ta đang nối điện thoại đường dài; năm mươi xu một phút. Có người nào khác ở đây muốn...

Bước lên đây và nói tên của mình, anh em là ai, các anh em đồng lao, cứ nói qua điện thoại ngay trên này. Cứ nói chúng. [Mỗi anh em nói tên của chính mình, “Pat Tyler,” “Claude Boggess,” “Dale Potter,” “...?...Henasey,” “James Humes,” “Earl Horner.”—Bt.] Họ đó phải không? [Người nào đó nói, “Vâng.”] Các anh em đồng lao của tôi.

Những người này, anh em tin Sứ điệp này là Lễ thật từ Lời của Đức Chúa Trời chứ? [Các anh em nói, “A-men.”—Bt.] Anh em tin điều đó hết lòng chứ? [“A-men.”] Được rồi. Và anh em ước ao, và nghĩ nếu chúng tôi đặt tay trên anh em...Chúng tôi muốn anh em biết rằng chúng tôi ở cùng anh em, và sẽ làm bất cứ điều gì mà chúng tôi có thể làm để giúp đỡ anh em.

Còn bây giờ tôi muốn có các anh em đồng lao, để tôi cũng có thể đặt tay trên họ, hãy bước lên ngay đây giờ này. Và hết thấy chúng ta hãy cúi đầu, khi chúng ta đặt tay trên họ.

Lạy Chúa kính yêu, đây là một nhóm người. Con đặt tay trên mỗi một người trong họ, như Danh Chúa Jêsus Christ, Con Đức Chúa Trời. Và cầu xin Ngài, Đấng kêu gọi họ làm mục sư truyền đạo, hầu cho họ có thể giảng Nó, Chúa ôi, suốt cuộc đời của họ. Và...?...giảng Phúc âm cho mọi người. Chúng con đưa cho họ bàn tay phải của tình bạn hữu, và nguyện xin Ngài sẽ ở cùng họ, Chúa ôi, khi chúng con chúc phước cho họ, trao cho họ những ơn phước của chúng con. Nguyện xin nó đi đến với mọi hang cùng ngõ hẻm của thế gian mà Ngài kêu gọi họ đi đến. Xin cho họ làm việc và hầu việc Ngài trong khả năng mà Ngài kêu gọi họ. Nguyện xin họ là những đầy tớ chân thật và dũng cảm của Đức Chúa Trời. Xin nhậm lời, Chúa ôi. Chúng con cầu xin bấy nhiêu điều như Danh Chúa Jêsus Christ.

⁵⁸ Xin Chúa ban phước cho anh em, mỗi người, các anh em. Xin Chúa ban phước cho anh. Xin Chúa ban phước cho anh, anh ơi.

Xin Chúa ban phước cho anh. Xin Chúa ban phước cho anh, Anh Humes. Chúa ở cùng anh em, mỗi người.

Ơn phước là dây ràng buộc
Lòng chúng ta trong tình yêu Cơ-đốc;
Sự thông công của tâm trí
Thì giống như tình yêu đó ở Trên.

59 Ngài chẳng tuyệt vời sao? Cứ nghĩ bây giờ, bao nhiêu mục sư truyền đạo ở đây tối nay có đặt tay trên họ!

60 Tôi không biết rằng chúng ta đã nối hệ thống điện thoại này. Xin dân sự ở ngoài đó tha thứ cho tôi về điều ấy; tôi đã không biết. Hiểu không? Tôi thật sự không biết họ đang nối máy để nghe Sứ điệp này tối nay. Nhưng chúng ta...

61 Bây giờ chúng ta sẽ đọc Lời và cầu nguyện, rồi đi thẳng vào Sứ điệp này mà tôi cảm thấy Chúa Thánh Linh muốn tôi mang đến cho anh chị em tối nay.

62 Và bây giờ trong khi chúng ta đang giở lại trong...dành cho chủ đề, tôi sẽ thông báo điều đó một lát. Chúng ta hãy giở tới Dân số ký, chương 22, câu 31. Dân số ký 22:31, dành cho chủ đề. Trong khi anh em lật ra, nếu anh em muốn đọc, đọc hay đánh dấu nó.

63 Tôi muốn hết thấy anh em nhớ đến tôi giờ này, cho đến khi tôi gặp lại anh em, tôi hi vọng, ngày nào đó mùa hè này, ý Chúa. Và nếu điều gì xảy ra, tôi không đi ra nước ngoài được, tôi sẽ trở lại. Nhưng bây giờ chúng ta tin rằng, dù tất cả điều này xảy ra thế nào, rằng Chúa Thánh Linh sẽ sai chúng ta bây giờ trên con đường mà Ngài đã chọn cho chính Ngài để sai chúng ta. Đó là đường lối chúng ta cần làm nó. Xin Chúa ban phước!

64 Lạy Cha, chúng con sắp đọc Lời Cha. Xin Cha ban phước cho Nó và xúc dầu Nó cho sự hiểu biết của chúng con, chúng con cầu xin nhờ Danh Chúa Jêsus Christ. A-men.

65 Sách Dân số ký, chương 22 câu 31.

Và CHÚA bèn mở mắt Ba-la-am ra, và ông thấy thiên sứ của CHÚA đứng trong đường, tay cầm một thanh gươm trần. Ông cúi đầu và sấp mặt xuống đất.

⁶⁶ Bây giờ, trong việc đọc câu này, để xây dựng một bối cảnh chung quanh nó, tôi muốn lấy chủ đề: *Đức Chúa Trời Có Đối Ý Về Lời Ngài Không?*

⁶⁷ Đó đúng là một chủ đề, và nó là một Lễ thật lớn mà chúng ta nên hiểu. Đức Chúa Trời có thể nói điều gì đó và rồi lại nói, “Ta xin lỗi Ta đã nói điều đó” không? Đức Chúa Trời có thể rút lại Lời Ngài, sau khi Ngài đã nói Nó không?

⁶⁸ Vậy thì, trong câu tuyên bố này ở đây, lý do tôi chọn câu này, là bởi vì nó là một trong những câu tuyên bố của Kinh Thánh mà người đọc, cố gắng hiểu, hay là cố gắng để nói rằng Đức Chúa Trời thay đổi ý Ngài; câu này chắc sẽ giống như Ngài đã đổi ý hơn bất cứ nơi nào trong Kinh Thánh, mà tôi biết, bởi vì Ngài đã phán với Ba-la-am một điều và rồi Ngài lại bảo ông điều khác. Và bây giờ, nhiều người đã cố xem Ba-la-am như một, ồ, một thầy bói hay điều gì đó. Nhưng Ba-la-am không phải là thầy bói. Ông là tiên tri của Chúa.

⁶⁹ Bây giờ, trước tiên, chúng ta sẽ hầu như vạch ra những nét chính của Sử điệp. Dân Y-sơ-ra-ên đang trên đường hành trình từ xứ Ê-díp-tô đến xứ Pa-les-...đi đến xứ Pa-les-tin, từ xứ Ai-cập. Và Chúa ở cùng họ, và họ...Mọi kẻ thù đã dấy lên trước Y-sơ-ra-ên đã bị dẹp khỏi trên đường, vì Chúa đã phán Ngài sẽ sai ông bấp cày đi trước họ để đuổi sạch quân thù, chừng nào họ đi trong sự vâng phục mệnh lệnh Ngài. Việc đó không bao giờ quá lớn. Dân A-ma-léc, những người khổng lồ của thời đó, không có ý nghĩa gì với dân Y-sơ-ra-ên. Mặc dù hình vóc họ nhỏ, nhưng họ đã bước đi trong CHÚA PHÁN NHƯ VẬY. Vì thế cho dù đối phương là gì đi nữa, Đức Chúa Trời luôn luôn thấy rằng những Lời Ngài về lời hứa không hề sai với dân Y-sơ-ra-ên.

⁷⁰ Y-sơ-ra-ên của Cựu Ước là một hình bóng về Nàng Dâu của Tân Ước, ra khỏi thế—thế gian, trên đường tiến đến xứ Ca-na-an, hay Ca-na-an mà chúng ta đi đến, Thiên hi niên.

⁷¹ Nào, bây giờ, chúng ta để ý Mô-áp ở đây là hình bóng về giáo hội. Và Mô-áp...Họ đã tàn sát một số vua và dọn đường kẻ thù, giết sạch mọi thứ, chiếm hữu đất đai, tiến lên bởi Mô-áp. Lúc ấy, Mô-áp không phải là một dân ngoại giáo chút nào. Mô-áp là một dân hầu việc Đức Chúa Trời giống như dân Y-sơ-ra-ên hầu việc.

Và xứ Mô-áp ban đầu là con trai của Lót, với con gái của chính ông. Và ông ta, là người lãnh đạo dân này, đã lập thành tổ chức những người nổi danh của mình, vân vân, và lập thành một dân lớn ra từ đó, họ đã gia tăng gấp nhiều lần và tiếp tục.

⁷² Và, bây giờ, Y-sơ-ra-ên là dòng dõi của Áp-ra-ham, không phải của Lót. Y-sơ-ra-ên ra từ Y-sác, Gia-cốp. Y-sơ-ra-ên sanh ra mười hai chi phái từ Gia-cốp, mà sau đó được gọi là “Y-sơ-ra-ên,” bởi vì ông đã vật lộn với Chúa. Và Mô-áp ở đây...

⁷³ Bây giờ, trong này, và anh em ở bên ngoài đang nghe trong—trên hệ thống điện thoại, tôi muốn trước tiên nói rằng tôi—tôi không mong bị chỉ trích, và tôi hi vọng tôi không bị. Nhưng, Sứ điệp đã được ban cho tôi, tôi phải trung thành với Sứ điệp đó, nếu không thì tôi sẽ là kẻ giả hình. Hiểu không? Tôi—tôi không thể nói hơn những gì tôi được sai đến để nói.

Và tôi—tôi nghĩ rằng kẻ thù lớn của xã hội Cơ-đốc giáo ngày nay là những giáo hội lập thành tổ chức. Tôi thật sự tin hết lòng rằng cuối cùng nó sẽ đi vào hình thành dấu hiệu con thú, mà tôi có thể, nghĩ tôi có thể chứng minh điều đó bằng Kinh Thánh với sự giúp đỡ của Chúa. Tôi đã làm điều đó rồi. Rằng, nó sẽ hình thành dấu hiệu con thú, trong liên minh các giáo hội. Bởi vì, Đức Chúa Trời không hề làm, bất cứ lúc nào, từng nhận biết một giáo hội được phong chức, giáo hội được tổ chức, không bao giờ. Ngài không hề làm điều đó.

Và mỗi lần mà con người lập một tổ chức, Thánh Linh của Đức Chúa Trời liả bỏ nó và không bao giờ trở lại nữa. Hãy hỏi bất cứ sử gia nào, hay chính quý vị có thể là độc giả. Không bao giờ! Khi họ lập thành tổ chức, Đức Chúa Trời đã bỏ nó vào xó, và đó là chỗ của nó; nó ở đó, từ lúc ấy trở đi. Họ phát triển về thành viên, nhưng không bao giờ thức tỉnh về Thánh Linh; không bao giờ, không còn nữa.

⁷⁴ Mô-áp, ở đây, là một hình bóng về như vậy, bởi vì họ là một—một dân được tổ chức; trong xứ của chính họ, giống như trong giáo phái của họ. Và có tôn giáo riêng của họ, và tôn giáo của họ cũng giống như tôn giáo của Y-sơ-ra-ên. Họ là người Mô-áp và tin nơi Giê-hô-va Đức Chúa Trời, nhưng họ một nhóm người có tổ chức.

⁷⁵ Và, bây giờ, như họ tượng trưng cho hội thánh xác thịt, Y-sơ-ra-ên tượng trưng cho hội thánh thuộc linh trong cuộc hành trình của nó. Lúc bấy giờ, Y-sơ-ra-ên không phải là một dân được tổ chức. Bao lâu họ đi theo Đức Chúa Trời, họ không lệ thuộc. Họ đi tới, những người kiêu ngạo, không có nơi nào để đi. Bất cứ nơi nào Trạ Lửa đi, họ đi với Nó. Họ không phải là một dân được tổ chức. Họ có một tổ chức trong vòng họ, bởi vì phép cắt bì đặt ra cho họ theo mạng lệnh của Đức Chúa Trời, nhưng không bao giờ họ là một dân được tổ chức thời bấy giờ. Khi rốt cuộc họ trở thành một dân lập thành tổ chức, đó là chỗ họ sa ngã và chối bỏ Đấng Mê-si của mình.

⁷⁶ Và bây giờ chúng ta thấy, luôn luôn, khi những linh của các giáo hội và những tổ chức xác thịt và thuộc linh này, gặp nhau, luôn luôn có một sự xung đột. Không bao giờ quên là như vậy. Nó luôn luôn bất đồng. Bởi vì, chúng ta thấy rằng trong đó có sự ganh tị. Và ở đó, trong sự ganh tị này, nó gây ra sự so sánh xác thịt, những sự giả mạo. Và chúng ta thấy điều đó trong ngày hôm nay, như nó đã xảy ra vào lúc đó. Khi Đức Chúa Trời thực hiện điều gì đó cho một cá nhân, mọi người cố gắng sao chép giống như Đức Chúa Trời đã làm cho người đó. Đây, Nó gây ra sự tranh cạnh, và nó làm nên sự ham muốn nhục dục. Và rồi mặt khác, nếu họ không thể, có được những kết quả thuộc linh, thì họ chiếm nó bằng quyền lực chính trị, hay họ thay thế điều gì đó, làm xáo trộn tâm trí dân sự, để lôi kéo các môn đồ đi theo chính họ.

⁷⁷ Đó hoàn toàn là những gì đã xảy ra chính lúc ban đầu; như Ca-in và A-bên, cả hai người đều ở trên đất này. Và khi A-bên dâng cho Đức Chúa Trời của lễ tốt hơn Ca-in, và Đức Chúa Trời đã chứng thực A-bên, bằng cách giáng xuống và nhận của lễ của người; điều đó khiến cho Ca-in ghen ghét, bởi vì ông ghen tị với em mình, và đã giết chết em mình.

⁷⁸ Điều đó đã khởi sự lúc ban đầu, khi mà con người xác thịt và con người thuộc linh, tuy Ca-in và A-bên đều thờ phượng cùng một Đức Chúa Trời. Cả hai đều dựng cùng loại bàn thờ như nhau. Và cả hai người đều thờ phượng cùng một Đức Chúa Trời, ở cùng một nhà thờ, cùng một bàn thờ. Nhưng Ca-in, bởi lý luận xác thịt,

đã mang vào những trái cây của đất và đặt chúng trên bàn thờ làm như một của lễ dâng, nghĩ rằng chắc chắn điều này sẽ được Đức Chúa Trời nhận như một của lễ chuộc tội. Vì vậy ông phải mang vào, như nhiều người suy nghĩ ngày nay, “những trái táo mà A-đam và Ê-va đã hái, điều đã gây ra tội lỗi.” Và, bất cứ cái gì, tôi nghĩ bây giờ họ cho đó là một “trái lựu” hay thứ gì đó. Một số người đã nói, cách đây không lâu, nó đã là cái gì khác.

⁷⁹ Và, nhưng A-bên đã dâng một của lễ thích hợp. Ông biết rằng chính là huyết đã làm điều đó, vì thế ông mang đến một chiên con. Và khi Đức Chúa Trời nhận của lễ của ông, bấy giờ, A-bên, bởi đức tin, bởi sự mặc khải, không có cách nào khác. Kinh Thánh không có chép. Vậy, anh em thấy, sự bắt đầu của sự công bình là Lễ thật được mặc khải của Đức Chúa Trời, và toàn bộ Hội thánh của Đức Chúa Trời hằng sống được dựng nên trên điều đó.

⁸⁰ Chúa Jêsus, ngày nọ, xuống núi, phán với các môn đồ Ngài, “Người ta nói Ta, Con người là Ai?”

“Người thì nói Ngài là ‘Môi-se’ còn kẻ khác nói Ngài là ‘Ê-li’ và Ngài là ‘Giê-rê-mi, hay là một trong các đấng tiên tri.’”

Ngài phán, “Còn các ngươi nói Ta là ai?”

⁸¹ Đó là khi sứ đồ Phi-e-rơ, được Đức Chúa Trời hà hơi, được làm cho sống động bởi Thánh Linh, đã tuyên bố câu tuyệt vời đó, “Ngài là Đấng Christ, Con Đức Chúa Trời hằng sống.”

⁸² Để ý lời tuyên bố ấy. “Người có phước đó, hỡi Si-môn, con Giô-na, chẳng phải thịt và huyết tỏ cho người biết điều này đâu. Bèn là Cha Ta ở trên Trời đã bày tỏ điều này cho người. Người là Si-môn. Trên đá này...”

Đá gì? Bây giờ, người Công giáo nói, “Trên Phi-e-rơ, đá ấy, hòn đá nhỏ.” Còn tín đồ Tin Lành nói, “Trên Đấng Christ, Vầng Đá.”

Không có gì khác; nhưng chính là dựa trên sự mặc khải mà Phi-e-rơ đã có, Ngài là Ai. “Chẳng ai được đến cùng Ta,” Chúa Jêsus phán, “nếu Cha Ta không kéo đến. Phàm tất cả những kẻ Cha đã ban cho Ta sẽ đến cùng Ta.”

“Ngài là Đấng Christ, Con Đức Chúa Trời hằng sống.”

⁸³ “Người có phước đó, hỡi Si-môn, con Giô-na; thịt và huyết chẳng tỏ cho người biết điều này đâu, bèn là Cha Ta ở trên Trời

vậy. Ta sẽ lập Hội thánh Ta trên đá này, và các cửa âm phủ chẳng thắng được hội đó.” Lời của Đức Chúa Trời được mặc khải thiêng liêng!

⁸⁴ Để ý, A-bên, bởi đức tin nơi Đức Chúa Trời, đã dâng một của lễ tốt hơn. Còn kẻ tin xác thịt nghĩ đó là những công việc của chính tay họ, rằng, bông trái của người ấy và của lễ dâng đẹp đẽ mà người ấy mang đến, thì Đức Chúa Trời sẽ nhận biết, và nó đã làm cho một sự xung đột.

Chúng ta thấy rằng Áp-ra-ham và Lót đã có sự bất đồng.

⁸⁵ Chúng ta thấy Môi-se và—và Đa-than, Cô-rê, đã có sự xung đột tương tự.

Môi-se, là đấng tiên tri được truyền định với Lời Chúa, đã chứng thực rằng ông được chọn làm người lãnh đạo của thời đại đó, và Áp-ra-ham đã hứa tất cả những điều này, và ở đây Ngài đã làm chính xác những gì Đức Chúa Trời phán sẽ có, xảy ra.

Còn Cô-rê, là con người xác thịt, muốn đẩy lên một tổ chức giữa họ. Ông muốn lập một nhóm người. Và Đức Chúa Trời không giải quyết với những người như thế. Điều đó cho thấy ngay tại đây, trong lời Kinh Thánh ấy, một hình bóng về hành trình ngày nay, rằng sự tổ chức không phải là những gì Đức Chúa Trời đã định trước. Vì, ngay khi Cô-rê làm thế, ông đã nói với Môi-se, “Ông nhận lấy quá nhiều về chính mình.” Nói cách khác, “Cả hội chúng là thánh! Tại sao, ông nói ông là người thánh duy nhất. Ông không có quyền làm điều gì như thế. Ông cố tự làm cho mình quan trọng. Hết thấy chúng ta đều thánh. Hết thấy chúng ta đều là con cái Đức Chúa Trời.”

⁸⁶ Và Môi-se chỉ quay đầu và bỏ đi. Ông nói, “Chúa ôi, con sẽ làm gì đây?”

⁸⁷ Đức Chúa Trời phán, “Hãy phân rẽ chính người khỏi nó. Ta đã chán ngấy điều đó rồi.” Và Ngài đã khiến đất nứt ra nuốt người đó.

⁸⁸ Đây, đó là sự xung đột. Khi xác thịt và thuộc linh đương đầu nhau, luôn luôn có sự xung đột. Khi Giu-đa và Chúa Jêsus gặp nhau, đã có sự xung đột; một Người, Con Đức Chúa Trời; người kia, con của Sa-tan. Giống như Ca-in và A-bên, có sự xung đột

khi họ gặp nhau. Một người là thủ quỹ hội thánh, còn Người kia là mục sư. Và như bây giờ, chúng ta đến trong thời đại này, với sự việc cũng lại giống như vậy. Giáo phái xác thịt với Nàng Dâu thuộc linh của Đấng Christ. Nàng Dâu thuộc linh của Đấng Christ thì khác biệt rất nhiều so với các tổ chức xác thịt, đến nỗi không có gì để so sánh về họ chút nào.

⁸⁹ Bây giờ để ý, người xác thịt luôn luôn cố xếp loại người thuộc linh. Nhưng, như trong Gia-cốp và Ê-sau, nó sẽ không có tác dụng. Nó sẽ không. Vậy thì, khi nó đến với việc làm những công việc tốt, tôi—tôi tin rằng Ê-sau thật sự là một người tốt hơn Gia-cốp, theo mắt con người. Ông đã cố gắng chăm sóc cha mình; một tiên tri, mù lòa. Và ông đã cố gắng làm tất cả những điều này, nhưng tuy nhiên Ê-sau không nghĩ rằng điều đó chỉ là công việc xác thịt. Ông nghĩ ông có thể được vào bằng những gì ông đã làm, làm điều gì đó tốt đẹp cho người nào đó, là ổn thỏa. Nhưng Gia-cốp, cả linh hồn ông là cố lấy cho được quyền trưởng nam đó, và đó là những gì Đức Chúa Trời công nhận ông thuộc linh.

⁹⁰ Để ý, và điều đó luôn luôn khiến người xác thịt ghét người thuộc linh. Nó khiến Ca-in ghét A-bên. Nó khiến Cô-rê ghét Môi-se. Nó gây cho Giu-đa ghét Chúa Jê-sus. Và cứ như thế. Nó khiến cho người xác thịt ghét người thiêng liêng, đúng như Ca-in lúc ban đầu đã ghét A-bên, người mà Đức Chúa Trời đã nhận của lễ, và cố hủy diệt chúng.

Thậm chí họ cố hủy diệt sự ảnh hưởng. Họ cố hủy diệt mọi thứ, bởi vì đó chẳng là gì ngoài sự ganh ghét. Nó bắt đầu trong Ca-in và chứng minh rằng đó là lòng ganh tị, và nó vẫn giống như vậy ngày nay khi con người tự nhiên (xác thịt) và con người thiêng liêng gặp nhau. Nó chứng minh ấy là Sa-tan, không cách nào khác, bởi vì lòng ganh tị đến từ Sa-tan. Và rồi gây ra sự giả mạo về Lễ thật, người nào đó cố giả mạo điều gì đó mà không phải, họ không được định trước để làm. Chúng ta đã thấy biết bao nhiêu điều đó trong thời kỳ sau rốt này! Ô, chà, biết bao nhiêu điều đó!

⁹¹ Vì thế chúng ta thấy Đức Chúa Trời-...không bao giờ thay đổi ý của Ngài về Lời ban đầu của Ngài. Nhưng, người mà Ngài kêu gọi, đó là người Ngài định trước. Không ai khác có thể thay thế

chỗ đó. Không ai có thể thay thế vị trí của Môi-se. Cho dù có bao nhiêu Cô-rê dấy lên, và bao nhiêu Đa-than dấy lên đi nữa, Đức Chúa Trời không để ý đến; chính là Môi-se, là người Ngài đã kêu gọi, bất kể điều gì.

⁹² Nhưng, và nếu dân sự không muốn bước đi trong ý chỉ toàn hảo của Ngài, thì Ngài có một ý cho phép Ngài sẽ để anh em bước đi trong đó. Để ý, Ngài cho phép điều đó, được thôi, nhưng Ngài sẽ làm cho nó thực hiện vì sự vinh hiển Ngài, trong ý chỉ hoàn hảo của Ngài. Vậy thì nếu anh em thích...

⁹³ Giống như, ban đầu, không phải ý chỉ tốt nhất của Đức Chúa Trời cho con cái được sanh ra trên đất qua tình dục. Không, thừa quí vị. Đức Chúa Trời đã tạo nên con người từ bụi đất, hà sanh khí vào người ấy, và người trở nên một linh hồn sống. Từ người đàn ông đó Ngài làm ra một người giúp đỡ, và làm vợ anh ta. Đó là ý ban đầu và trước tiên của Đức Chúa Trời. Nhưng khi tội lỗi đi vào và làm sự việc đó, thì Ngài cho phép người đàn ông cưới một người vợ, hợp pháp, và có con với nàng. “Hãy sanh sản thêm nhiều và làm cho đầy dẫy trên mặt đất, thế thì, nếu đó là cách các ngươi định làm.” Nhưng, anh em thấy, nó không bao giờ là ý muốn tốt đẹp của Ngài.

⁹⁴ Cho nên, tất cả điều này mà đã có sự bắt đầu thì cũng phải có sự kết thúc. Mọi tội lỗi phải đi đến chỗ hủy diệt. Mọi tội lỗi phải được thủ tiêu. Do đó, trong thời đại Ngàn năm vĩ đại khi sự sống lại đến, chúng ta sẽ không phải được sanh lại bởi cha mẹ mình, nhưng Đức Chúa Trời giống như Ngài đã làm lúc ban đầu sẽ kêu gọi con người từ bụi đất, và người giúp đỡ của người với người. Đúng thế. Đó là cách Ngài đã làm điều đó lúc ban đầu.

⁹⁵ Vì thế cho nên, Đức Chúa Trời không hề thay đổi ý Ngài về bất cứ điều gì, nhưng Ngài sẽ cho phép anh em cứ tiến hành. Vậy thì, đây là một cách dồng dài để đến được những gì tôi muốn nói ở đây về điều này. Nhưng, và, nhưng, đó là, anh em sẽ...Tôi muốn anh em hiểu điều đó. Hiểu không? Đức Chúa Trời sẽ cho phép anh em làm điều gì đó, và thậm chí ban phước cho anh em trong việc làm điều đó, nhưng nó vẫn không phải là ý định tốt đẹp của Ngài.

⁹⁶ Đức Chúa Trời cho phép Y-sơ-ra-ên nhận lấy luật pháp, trong Xuất Ê-díp-tô chương thứ 19. Khi ân điển đã ban cho họ một vị tiên tri rồi, Trụ Lửa, một chiến con làm của lễ, quyền năng giải cứu, nhưng họ kêu khóc đòi một Luật pháp. Đó không phải là ý muốn của Đức Chúa Trời, nhưng nó được đưa vào bởi vì con người muốn thế. Và con người bị nguyên rủa bởi chính luật pháp mà họ muốn.

⁹⁷ Tốt nhất là có ý muốn của Đức Chúa Trời. Đó là những gì Ngài dạy bảo chúng ta. “Ý Cha được nên. Nước Cha được đến. Ý Cha được nên.” Chúng ta phải đầu phục chính mình với ý Ngài và Lời Ngài. Đừng thắc mắc Nó. Hãy tin Nó. Đừng cố tìm cách đi vòng vo. Cứ nhận lãnh Nó theo cách của Nó.

Rất nhiều người muốn đi vòng vo, tìm cách nào đó. Và khi anh em làm thế, anh em thấy mình cứ tiến tới, anh em thấy Đức Chúa Trời ban phước cho mình, nhưng anh em đang thực hiện trong ý cho phép của Ngài chứ không phải trong ý Thiên liêng, tốt nhất của Ngài.

⁹⁸ Ngài cho phép điều đó, như tôi đã nói, nhưng Ngài sẽ không—Ngài sẽ không cho phép đó là ý tốt nhất của Ngài; nhưng Ngài sẽ làm cho nó thực hiện để tôn cao và ban phước ý định tốt đẹp của Ngài. Sự sanh ra, bởi tình dục, là một trong điều đó.

⁹⁹ Bây giờ để ý, Mô-áp, bắt đầu, là một dân không hợp pháp. Nó khởi đầu, ở ngoài vòng luật pháp, tuy nhiên bởi một—một người cha tín hữu và một cô con gái tín hữu.

Hoàn toàn chính xác, nếu anh em muốn xếp loại điều đó và dùng tâm trí thuộc linh, anh em có thể thấy rằng giáo phái đang đứng đó thật rõ ràng như bất cứ điều gì. Chắc chắn vậy. Xem đây, toàn bộ sự việc là hoàn sai trái. Và, xem nào, khi nó được mang ra, bắt đầu như thế, nó có thể không bao giờ...Nó giữ, giống như trái banh tuyết, nó cứ lăn càng lúc càng nhiều hơn. Anh em có một sai lầm, và bắt đầu ở một sai lầm đó, và cứ lăn hết lần lữa này sang lần lữa khác, và điều này sang điều khác, hết thầy nối đuôi nhau.

¹⁰⁰ Và đó là cách giáo hội đã bắt đầu. Đó là cách nó đã bắt đầu tại Nicaea, Rô-ma, khi giáo hội Công giáo Rô-ma...Chính lúc ban

đầu, nơi xuất phát, là Ngũ Tuần. Nhưng khi họ lập thành tổ chức và mang những con người nổi tiếng, vào trong giáo hội, họ bắt đầu làm, có những lời cầu nguyện, và sự lần chuỗi hạt, và—và cầu nguyện cho người chết, cùng mọi sự khác. Và rồi nó cứ bắt đầu lẫn, từ sai lầm này đến sai lầm khác, sai lầm này đến sai lầm khác, cho đến khi nhìn thấy nó đi đến chỗ chết. Không có một sự tượng trưng về ngũ tuần trong đó, chút nào. Hiểu không? Thật là sai lầm khi nhật thêm điều khác, lấy thêm điều nữa. Chỉ có điều duy nhất để làm, đó là, làm sạch những gì không chính thức và trở lại với ban đầu.

¹⁰¹ Khi Martin Luther bắt đầu với sự xưng công bình. Điều này phải là giáo hội Lutheran, tiến bộ xa hơn nữa. Hiểu không? Nếu... Luther, khi ông lập thành tổ chức, ông không thể nhận sự nên thánh của Wesley, bởi vì ông đã được lập thành tổ chức; và nhiều người sẽ không tán thành nó, vì thế Thánh Linh rời khỏi nó.

¹⁰² Bây giờ, nhóm của Lót ở đây; hay, Mô-áp là con của con gái Lót, không hợp pháp từ đầu. Vậy thì để ý, như một giáo hội xác thịt, Mô-áp, tượng trưng cho giáo phái xác thịt.

Y-sơ-ra-ên tượng trưng cho Hội thánh thuộc linh. Y-sơ-ra-ên, đó là hội thánh thật, là nòng dậu của thời đại đó, được gọi ra khỏi xứ Ê-díp-tô, và được chứng thực là sự thật.

¹⁰³ Để ý khi họ, hai dân đó đến với nhau. Cả hai đều dâng của lễ giống nhau, cả hai đều xây dựng, thấy bảy bàn thờ, cả hai đều dâng của lễ tinh sạch, bò đực. Và thậm chí họ dâng lên những chiên đực, làm chứng rằng có một Đấng Mê-si sẽ đến. Về cơ bản, cả hai đều hoàn toàn giống nhau. Y-sơ-ra-ên, đi xuống trong trũng ở đây; Mô-áp, đi lên đồi. Và Mô-áp có bảy bàn thờ; Y-sơ-ra-ên có bảy bàn thờ. Mô-áp với bảy bò đực; Y-sơ-ra-ên với bảy bò đực. Mô-áp có bảy chiên đực, nói về Đấng Mê-si sẽ đến; Y-sơ-ra-ên với bảy chiên đực.

Sự khác nhau giữa họ là gì? Về cơ bản, cả hai đều đúng. Nhưng, anh em thấy, Mô-áp không có sự chứng thực của Đức Chúa Trời với họ; họ chỉ là một dân, một nhóm người nổi tiếng. Còn Y-sơ-ra-ên có một đấng tiên tri ở với họ. Họ có một Văng Đă bị đập ở với họ. Họ có Trụ Lửa. Họ có con rắn bằng đồng, cho sự

chữa lành. Họ có những phước lành của Đức Chúa Trời di chuyển theo với họ, và họ là một dân được gọi ra của Đức Chúa Trời.

¹⁰⁴ Vậy thì chúng ta thấy điều đó làm hình bóng rất hoàn hảo ở đây trong các giáo hội ngày hôm nay. Như, Mô-áp đã không phải vậy. Y-sơ-ra-ên là một dân kiều ngụ, từ nơi này đến nơi khác; bắt cứ nơi nào Trục Lửa đi, họ di chuyển theo Nó. Mô-áp, không phải vậy; họ an cư trong giáo phái của riêng họ, xuống trong dân của chính họ. Họ không di chuyển, họ ở ngay tại đó. Họ có những người nổi danh của mình. Họ định trước các việc sẽ làm, và có những chiến binh, họ là những người chiến đấu, họ có vua của họ, họ có những nghi lễ phẩm trật của mình, và vân vân.

¹⁰⁵ Nhưng Mô-áp thấy Y-sơ-ra-ên có điều gì đó mà họ không có. Họ thấy có một quyền năng mạnh mẽ ở giữa Y-sơ-ra-ên, và đó là vị tiên tri. Và tiên tri đó là Môi-se. Và họ biết rằng khi chiến trận nghiêng về thất bại, họ chỉ nâng đôi tay ông lên và chống đỡ ở đó, thì thế trận thay đổi. Vì vậy họ không có điều như thế, cho nên họ đã cố làm cho phù hợp điều đó bằng chính trị, bằng sự lôi kéo chính trị. Họ sai người đi qua đất nước khác và thuê một tiên tri đến, để họ có thể có một tiên tri, và sẽ có quyền phép đó giữa họ giống như Y-sơ-ra-ên đã có.

¹⁰⁶ Anh em thấy sự so sánh xác thật đó không? Anh em có thể thấy giáo hội xác thật ngày nay không? Nó đã làm chính điều giống như vậy.

¹⁰⁷ Để ý, bây giờ, cả hai đều có tiên tri. Điều duy nhất khác nhau là, Môi-se, đấng tiên tri của Đức Chúa Trời, Vua của người là Đức Chúa Trời. Đó là nơi ông có những mệnh lệnh của mình, Lời của Đức Chúa Trời. Còn Ba-la-am, ông cũng có một vua, và vua đó là Ba-lác, vua của Mô-áp, đó là nơi ông nhận những mệnh lệnh và ơn phước của mình. Vì vậy Mô-áp nói với Ba-lác, “Hãy đi xuống,” hay Ba-la-am, nói, “hãy đi xuống và rửa sả cho ta dân tộc này, vì chúng phủ khắp cả mặt đất. Chúng cứ đến và liếm hết mọi thứ giống như bò gặm cỏ vậy.” Nói, “Bây giờ hãy đi xuống. Và ta hiểu rằng người có thể nguyện rửa, người có thể chúc phước, bất cứ điều gì người làm đều được công nhận.”

¹⁰⁸ Bây giờ, chúng ta cần để ý rằng con người này là một tiên tri được Đức Chúa Trời phong chức, nhưng ông ta đã bán quyền

thừa kế vì lý do chính trị. Giống như giáo hội ngày nay, như Luther, Wesley, Ngũ Tuần, và cả nhóm của họ, bán tháo nó đi vì sự lôi kéo trong tổ chức của họ. Môi-se, dưới ảnh hưởng của Đức Chúa Trời; Ba-la-am, dưới ảnh hưởng của Ba-lác. Tuy nhiên, cả hai tiên tri đều là người được kêu gọi của Đức Chúa Trời, và cả hai đều thiêng liêng. Để ý sự khác nhau. Mỗi người có một người đứng đầu; Người đứng đầu của Môi-se là Đức Chúa Trời; người đứng đầu của Ba-la-am là Ba-lác.

¹⁰⁹ Để ý ở đây người thuộc linh được áp dụng thế nào, để chứng minh rằng người xác thịt là sai trật. Môi-se, được Đức Chúa Trời sai đến, làm nhiệm vụ, đương đầu và bị thách thức bởi một tiên tri khác của Đức Chúa Trời. Anh em có thể hình dung điều đó! Môi-se, người được kêu gọi của Đức Chúa Trời, được Đức Chúa Trời phong chức, đang đứng thi hành nhiệm vụ của Đức Chúa Trời; di chuyển lên vào trong nhóm người nguội lạnh, hình thức, và bị một tiên tri khác của Đức Chúa Trời thách thức, người mà Đức Chúa Trời đã chúc phước và phong chức. Anh em có thể nói sự khác nhau như thế nào? Cả hai người đều là tiên tri. Đức Chúa Trời phán với cả hai vị tiên tri.

¹¹⁰ Một số người trong họ nói, “Đức Chúa Trời đã phán, ‘Hãy làm điều *này*.’” Đức Chúa Trời đã phán, ‘Hãy làm điều *kia*.’” Vậy thì, tôi không thắc mắc điều đó, nhưng nó ở ngoài đường lối Lời của Đức Chúa Trời. Tiên tri, cho dù ông là tiên tri hay không, ông ở ngoài đường lối. Rất nhiều người bị lừa dối như thế. “Ồ, anh em *này* có thể làm điều *này*, và anh em *này* có thể làm điều *kia*,” mà chối bỏ Lời sao?

¹¹¹ “Dầu tôi nói được các thứ tiếng loài người và các thiên sứ, dầu tôi có ân tứ, đến nỗi tôi có thể dời được núi, dầu tôi bán hết gia tài để nuôi người nghèo, thì tôi cũng chẳng ra gì.”

“Nhiều người sẽ đến với Ta trong ngày đó, và nói, ‘Lạy Chúa, lạy Chúa, tôi há chẳng đã nhơn Danh Ngài mà nói tiên tri sao? Tôi há chẳng, nhơn Danh Ngài, mà đuổi quỷ và làm những công việc đầy quyền năng sao?’ Và Ta sẽ phán cùng họ rằng, ‘Hãy lui ra, hỡi...Hãy lui ra khỏi Ta, hỡi kẻ làm công gian ác. Ta không hề biết ngươi bao giờ.’” Tuy nhiên, họ đến với sự xưng nhận đã làm điều đó, nhưng Đức Chúa Jêsus phán, “Họ là những kẻ làm công

gian ác.” Gian ác là gì? Là điều gì đó mà anh chị em biết mình nên làm, tốt để làm, tuy nhiên anh chị em không làm. Thấy điều gì sẽ xảy ra trong những ngày sau rốt không?

¹¹² Nghe toàn bộ! Đó là mục đích của tôi tối nay. Tôi nói sẽ xong lúc chín giờ, nhưng có lẽ, tôi sẽ trễ hơn một chút. Hãy xem, đó là toàn bộ mục đích của tôi, để tỏ cho anh chị em thấy đường lối này, bởi Lời của Đức Chúa Trời, đây, rằng—rằng Đức Chúa Trời phải giữ Lời Ngài để luôn luôn là Đức Chúa Trời.

¹¹³ Bây giờ, chúng ta để ý rằng cả hai người này đều là những người thiêng liêng, cả hai đều là những tiên tri, cả hai đều được kêu gọi. Và Mô-i-se, hoàn toàn ở ngay trong sự thi hành chức vụ của mình, với Trụ Lửa rõ ràng trước ông mỗi ngày, Thần của Đức Chúa Trời ở trên ông, trong khi thi hành nhiệm vụ. Ở đây là đây tớ khác của Đức Chúa Trời, được Đức Chúa Trời kêu gọi, được Đức Chúa Trời phong chức, tiên tri là người mà Lời của Đức Chúa Trời đến với họ. Đây là phạm vi nguy hiểm. Không ai có thể nghi ngờ người đó là thuộc về Đức Chúa Trời—người của Đức Chúa Trời, bởi vì Kinh Thánh nói Thần của Đức Chúa Trời phán cùng ông, và ông là một tiên tri. Nhưng, anh em thấy, khi ông có câu trả lời thật từ Đức Chúa Trời, ông không muốn giữ Nó. Ông đã không chú ý đến Nó, rồi ông đi đến thách thức Mô-i-se.

¹¹⁴ Lúc ấy, Ba-la-am đã tìm kiếm ý Chúa, với cả tấm lòng. Bấy giờ, khi những người có địa vị quan trọng này đến nói, “Hỡi Ba-la-am! Vua Ba-lác đã sai phái, rằng người đến với vua ngay lập tức và rửa sả dân Y-sơ-ra-ên này, bởi vì họ phủ khắp mặt đất, và bây giờ họ đang đóng trại đối ngang ta. Và họ đã liếm mọi nước chung quanh, ở dưới họ. Vậy bây giờ chúng ta muốn người đến rửa sả dân này. Bởi vì, ta biết rằng người nào người rửa sả, sẽ bị rửa sả.” Vậy thì, anh em thấy, ông là người của Đức Chúa Trời. “Người nào người chúc phước, thì được phước cho.” Ông là đây tớ của Đức Chúa Trời.

¹¹⁵ Và Ba-la-am lúc bấy giờ nghĩ, là một tiên tri, “Điều duy nhất ta có thể làm, và đó là tìm kiếm ý của Đức Chúa Trời là gì.”

¹¹⁶ Đó là bốn phận của một tiên tri, nếu ông được gọi là tiên tri. Trước tiên, tiên tri phải làm gì? Là tìm kiếm ý chỉ, Lời Chúa. Ông phải làm điều đó. Bởi vì, là một tiên tri, Lời của Đức Chúa Trời

đến với ông. Họ...Họ nói, “Ồ, ông không phải là nhà thần học.” Kinh Thánh không bao giờ nói Lời của Đức Chúa Trời đến với nhà thần học. Họ là người làm xáo trộn Lời. Lời đến với đẳng tiên tri của Đức Chúa Trời.

¹¹⁷ Và đây là một người là tiên tri của Đức Chúa Trời. Và khi ông được thuê, được thuê, để đi qua rửa sả dân khác của Đức Chúa Trời, để ý, ông đã đi tìm kiếm ý chỉ của Đức Chúa Trời. Ông đã muốn biết ý chỉ tốt đẹp của Ngài, và Đức Chúa Trời đã ban cho ông ý chỉ tốt đẹp nhất của Ngài đó về việc ấy. Ý chỉ tốt nhất của Ngài đã được ban cho ông. Ý Ngài là gì? “Người đừng đi!” Đó là Lời đầu tiên của Đức Chúa Trời. “Đừng đi với họ. Người đừng cố tấn công dân Ta, hãy bước đi trong đường lối hoàn hảo của Ta.”

¹¹⁸ Điều đó như thế nào ngày hôm nay, muốn làm âm ỉ lên, tranh cãi, và mọi thứ khác, khi họ thấy Thánh Linh của Đức Chúa Trời đang làm việc giữa anh em. Và họ đang cố, họ đã cố gắng làm điều đó trong nhiều năm, để dập tắt Nó đi. Nhưng họ càng cố dập tắt Nó chừng nào, Nó càng phát triển lớn hơn chừng nấy. Anh em không thể rửa sả những gì Đức Chúa Trời đã chúc phước cho. Anh em thật sự không thể. Anh em thật sự không thể làm điều đó.

¹¹⁹ Vì vậy, anh em thấy, đó là dân sự của Đức Chúa Trời. Bấy giờ, tiên tri ấy, dù ông đã lên nơi đó và được vua thuê, làm việc giữa những người nổi tiếng, vân vân. Và Lời của Đức Chúa Trời đã đến với ông. Ông đã tìm kiếm ý muốn của Đức Chúa Trời, và ý muốn của Đức Chúa Trời đã phán lại với ông, và nói, “Đừng rửa sả dân này. Ta đã chúc phước cho họ.”

¹²⁰ Vậy thì không có nhà thần học nào dưới trời có thể chối bỏ Sứ điệp này mà chúng ta đang giảng, nhưng Nó chính xác là Lời của Đức Chúa Trời đúng ngay lúc này. Đức Chúa Trời có sự chứng thực nó, trong mọi việc đã được phán hay thực hiện. Ngài đã chứng minh Nó là đúng. Vậy thì, không nhà thần học nào, không độc giả Kinh Thánh nào, không tiên tri nào, có thể nhìn xem trong Lời đó, nếu người ấy là tiên tri, người ấy sẽ thấy điều giống như vậy. Nhưng nếu người không thấy điều giống như vậy, điều đó cho thấy có gì đó sai trật. Bởi vì...

¹²¹ Anh em nói, “Thôi được, ồ, tôi có thể hiểu điều đó ngược lại.” Ba-lác, Ba-la-am cũng có thể vậy. Thấy không? Nhưng Đức Chúa Trời đã chứng thực Môi-se.

Thế thì bằng chứng đó là gì? Lời của Đức Chúa Trời. Và ông đã nghe quyết định đơn giản, rõ ràng của Đức Chúa Trời, “Người đừng đi. Đừng cố rửa—rửa sạch những gì Ta đã chúc phước cho. Họ là dân Ta.”

Nhưng anh em biết gì không? Ba-la-am không thích dân đó, ngay từ đầu. Ồ, thật là...Có biết bao nhiêu Ba-la-am trên thế giới ngày nay! Ông ta đã không thích nhóm người đó, ngay từ đầu.

¹²² Bấy giờ, sau khi ông đã có quyết định rõ ràng của Đức Chúa Trời, “Người đừng đi.” Nhưng, anh em thấy, thay vì làm điều đó, thì đã xảy ra như Ca-in, như Cô-rê, ông đã ganh tị, và ông—ông muốn có, một lý do để đi, dù thế nào đi nữa.

¹²³ Để ý, cơ quan đầu não giáo phái của ông, sau khi ông trở về, đã nói, “Không, đừng nghĩ tôi sẽ đi xuống. Đừng nghĩ tôi sẽ làm điều gì đó với họ. Tôi sẽ không tranh cãi với những người đó, bởi vì Đức Chúa Trời đã phán cùng tôi họ là dân sự Ngài, và tôi không tin mình sẽ đi.” Ước gì ông đã ở lại sống với điều đó.

Nhưng, sâu tận trong lòng, ông không thích họ. Hiểu không? Họ không thuộc về nhóm của ông. Và bất cứ điều gì không thuộc nhóm của ông, “thì không đúng, ngay từ đầu.” Hiểu không? Rồi ông nhìn xuống họ, nói, “Có những việc kinh khủng nào đó dân ấy đã làm. Chắc chắn Đức Chúa Trời thánh khiết sẽ rửa sạch một dân như thế. Họ, họ vô học. Họ không được giáo dục giống như chúng ta. Chúng ta là một dân thông minh. Ô, họ tuyên bố hầu việc Đức Chúa Trời, nhưng, nhìn họ kìa, họ là gì? Một đám người, chà, một đám nô lệ, lũ người lem nhem, mà người Ê-díp-tô đã đuổi xuống đó. Tại sao, Đức Chúa Trời sẽ không bao giờ làm điều gì với đám người dơ dáy như thế!”

¹²⁴ Ông đã không thấy hòn Đá bị đập đó và con rắn bằng đồng đó, Trụ Lửa đó. Ông đã cố đoán xét họ bằng quan điểm đạo đức. Ông đã không thấy được sự kêu gọi cao quý hơn của Đức Chúa Trời. Bởi ân điển, bởi sự chọn lựa, họ đã ở trong hàng ngũ đó, và với Lời của Đức Chúa Trời. Và khi ông muốn rửa sạch họ, Đức

Chúa Trời đã phán, “Người đừng làm điều đó. Họ là dân Ta. Hãy để mặc họ. Người chớ đụng đến họ.”

¹²⁵ Bấy giờ, vì vậy con người ấy quay lại, đi về. Lúc ấy hãy xem tổng hành dinh giáo phái của ông, suy nghĩ, khi ông trở về. Họ đã sai đến một nhóm người có thể lực hơn. Lần này họ có thể là một số, thay vì những tín đồ bình thường, có thể là những tiến sĩ thần đạo đến lần này. Họ có thể là những giám mục, hay có lẽ là những trưởng lão nhà nước, vì tất cả...Vua đã sai đến một—một—một nhóm người giỏi hơn, và có thể lực hơn một—một chút, người nào đó mà có nền học vấn tốt hơn một chút và có thể đặt ra kế hoạch với ông tốt hơn, có thể làm cho nó hợp lý.

¹²⁶ Đấy, đó là những gì Ca-in đã làm; ông đã lý luận. Đó là những gì Cô-rê đã làm; ông ta lý luận. Không phải ông là người mà lý luận.

“Chúng ta quăng xuống những lý luận.” Chúng ta tin Đức Chúa Trời, cho dù ai khác nói điều gì đi chăng nữa. Chúng ta tin Đức Chúa Trời. Chúng ta không lý luận điều gì Đức Chúa Trời phán. Anh em không thể lý luận với Nó. Anh em phải chấp nhận Nó bằng đức tin. Và bất cứ điều gì anh em biết, anh em không phải lý luận nữa. Tôi không biết Ngài thực hiện nó thế nào; tôi cứ tin Ngài làm nó. Tôi không biết cách Ngài sẽ giữ lời hứa đó thế nào; nhưng Ngài phán Ngài sẽ làm điều đó. Tôi tin nó. Tôi chấp nhận nó trên cơ sở mà tôi tin đó là Lời của Đức Chúa Trời.

Anh em nói, “Thế nào, anh không thể xoay sở với điều đó.” Tôi không biết tôi sẽ xoay sở với điều đó cách nào, nhưng Ngài đã phán, “Hãy nói điều đó.”

Tôi nhớ mục sư Báp-tít của tôi đã nói với tôi, rằng, “Tại sao, Billy, anh sẽ giảng cho những cây cột trong nhà thờ. Tại sao, anh nghĩ bất cứ ai sẽ nghe điều như thế sao?”

Tôi nói, “Đức Chúa Trời đã phán vậy.”

“Bằng cách nào anh sẽ, với trình độ lớp bảy, cầu nguyện cho các vua, và giảng khắp thế giới?”

¹²⁷ Tôi nói, “Tôi không biết mình sẽ làm điều đó thế nào, nhưng, Ngài đã phán vậy, và thế là thật khá tốt cho tôi rồi.” Hiểu không? “Ngài phán vậy. Tôi không biết nó sẽ được làm bằng cách nào.”

Ông ấy nói, “Anh nghĩ rằng những người của thế giới có học vấn, vĩ đại mà anh sắp đứng lên chống lại, dựa vào đề tài về sự chữa lành Thiêng liêng này và vân vân, anh nghĩ họ sẽ tin điều đó à?”

¹²⁸ Tôi nói, “Không phải dành cho tôi biết họ có tin Nó hay không.” Tôi nói, “Bổn phận của tôi là giảng Nó. Đó là điều Ngài bảo tôi. Ngài phán Ngài sẽ ở cùng tôi, và Ngài đã bảo tôi điều gì nó sẽ làm.”

Và điều đó đã được thực hiện hoàn toàn chính xác những gì Ngài đã phán nó sẽ làm. “Trước tiên, hãy nắm tay họ; rồi sẽ ứng nghiệm rằng người sẽ biết ngay cả bí mật trong lòng họ.” Và tôi đã nói với anh em về điều đó, và nó đã xảy ra cách ấy. Làm sao được như thế? Tôi vẫn không biết nó làm điều đó thế nào. Việc của tôi không phải là nó được thực hiện cách nào; nó thực sự đã được thực hiện.

¹²⁹ Ai có thể giải thích khi Đức Chúa Trời phán bảo với Ê-li, “Hãy đi lên ngồi trên núi, và Ta sẽ nuôi ngươi. Ta đã truyền cho những—những con quạ nuôi ngươi”? Làm sao một con quạ lấy được lát bánh mì và miếng—miếng cá, nướng, rồi mang đến cho đấng tiên tri? Điều đó vượt ra ngoài giới hạn điều gì tôi có thể giải thích. Tôi không nghĩ anh em có thể, hay không ai có thể. Nhưng Ngài đã làm nó. Đó là tất cả điều cần thiết. Ngài đã làm điều đó, và đó là sự thật.

Ngài đã làm điều đó như thế nào, tôi không biết; đó không phải là việc của tôi. Nhưng Ngài đã làm thế. Ngài đã làm nên trái đất thế nào, tôi không biết; nhưng Ngài đã làm nó. Ngài đã sai Con Ngài đến như thế nào, tôi không biết; nhưng Ngài đã làm điều đó. Ngài đã khiến kẻ chết sống lại như thế nào, tôi không biết; nhưng Ngài đã làm điều đó. Ngài đã cứu tôi như thế nào? Tôi không biết; nhưng Ngài đã cứu tôi. Đúng thế. Ngài cứu anh chị em như thế nào? Tôi không thể nói cho anh chị em; nhưng Ngài đã làm điều đó. Ngài đã chữa lành tôi như thế nào? Tôi không biết; nhưng Ngài đã chữa lành tôi. Ngài đã hứa Ngài sẽ làm điều đó, và Ngài giữ Lời Ngài.

Vậy thì, Ba-la-am hẳn đã biết điều đó, và ông thật sự biết rõ.

¹³⁰ Để ý, nhóm có thể lực, giỏi hơn này, đến, và điều gì tốt hơn không? Họ có những món quà tốt hơn. Không những thế thôi, họ có thể cho ông nhiều tiền hơn, và họ có thể, dâng tặng ông một địa vị tốt hơn. “Bây giờ, ngoài việc chỉ là một mục sư bình thường trong tổ chức, chúng tôi sẽ cho ông làm người giám sát địa hạt. Hiểu không? Điều đó, chúng tôi sẽ—chúng tôi sẽ làm điều gì đó cho ông nếu ông chỉ rời bỏ đám người đó ở ngoài kia, đây, và ngăn chặn điều đó.” Ồ, họ cho ông một địa vị lớn. Nói, “Ông càng chúc phước...” Nói, “Ông biết đấy, tôi có thể thăng chức cho ông.” Hãy xem ông đang nhận lấy lời mình từ đâu, từ người đứng đầu đất nước.

¹³¹ Môi-se đã nhận lấy những Lời của ông từ đâu? Vua của Thiên đàng. Đấng đã là Lời của lời hứa Đức Chúa Trời, “Ta sẽ đưa các ngươi đến miền đất hứa, và không kẻ nào sẽ đứng nổi trước mặt ngươi. Ta sẽ sai ong lổ đi trước ngươi đuổi chúng ra, từ phải sang trái. Và các ngươi sẽ nhận lấy xứ. Ta đã hứa—Ta đã ban nó cho các ngươi rồi. Hãy đi lên, nhận lấy xứ, sở hữu nó; nó là của các ngươi.” Và bây giờ, đây, đó là Đấng mà Môi-se đang lắng nghe. Còn người này đã lắng nghe cho đến khi nó khiến điều gì đó trong chính lòng ông ganh tị, vì thế ông đã đi đến với người đứng đầu giáo hội của mình. Hiểu không?

¹³² Để ý, một địa vị tốt hơn. Người này nói, “Ông biết tôi có thể thăng chức cho ông không? Tôi sẽ đưa ông lên một địa vị tốt hơn. Tôi sẽ làm nhiều hơn cho ông. Tôi sẽ nâng lương cho ông. Tôi sẽ cho ông một mức lương tốt hơn.” Và khi người ấy đưa cho ông tất cả những điều này, nó đã làm mù mắt ông.

¹³³ Có bao nhiêu Ba-la-am trong thế gian ngày nay, mà, bởi một địa vị tốt hơn, một giáo hội tốt hơn, một lời hứa về điều gì đó! Khi một người hiểu được mắt mình mở ra với Lời và các công tác của Đức Chúa Trời...Và con người tốt đó, đã có ảnh hưởng, sẽ khởi sự như một dây tở của Đức Chúa Trời, và người đó nắm giữ một hội chúng tốt. Sau một thời gian ngắn, phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh được ban cho người ấy; phép báp-têm như Danh Đức Chúa Jêsus Christ được ban cho người, là một lời Kinh Thánh và cách làm phép báp-têm duy nhất theo Kinh Thánh. Và khi nó được ban cho người, và giáo phái biết họ sẽ mất người ấy khi ông

bắt đầu làm như thế, họ dâng tặng ông một địa vị tốt hơn và một sự thay đổi trong giáo hội. Đây, chủ nghĩa Ba-la-am, lại xuất hiện, hoàn toàn chính xác như nó đã có lúc ban đầu.

¹³⁴ Vậy thì, người mà đọc Kinh Thánh, người ấy không thể đọc nó trừ phi anh ta thấy đó là Lẽ thật. Không có ai từng làm phép báp-têm sử dụng các tước hiệu “Cha, Con, Thánh Linh.” Đó là một tín điều Công giáo chứ không phải là Giáo lý Kinh Thánh. Không người nào trong Kinh Thánh đã từng chịu phép báp-têm, hay ba trăm năm sau cái chết của sứ đồ cuối cùng, ngoài việc chịu phép báp-têm như Danh Chúa Jêsus Christ. Giáo hội Công giáo đã bắt đầu điều đó, và những người còn lại của họ đến với nó. Và bất cứ mục sư truyền đạo nào bắt đầu nghiên cứu và muốn nhìn xem điều đó, đều biết đó là Lẽ thật. Nhưng, vì tình trạng được nhiều người ưa thích, để nắm giữ địa vị của mình, nghĩ điều đó tốt hơn giữa dân chúng, họ thỏa hiệp.

“Ồ,” anh em nói, “Chúa đã ban phước cho người đó.”

¹³⁵ Chắc chắn vậy. Một số người của họ có những ân tứ chữa lành, một số thì có những chiến dịch lớn. Và điều đó đánh bóng ngay trên mặt của họ, và họ có được câu trả lời giống như vậy từ Lời của Đức Chúa Trời mà anh em hay bất cứ ai khác sẽ có được. Đức Chúa Trời không thay đổi. Hiểu tôi muốn nói điều gì không?

¹³⁶ Ba-la-am, vì một địa vị tốt hơn, ông nghĩ. Bây giờ nhìn xem, khi nhóm người tốt hơn đó trở lại, đúng...Ba-la-am, ở đây, đã lấy đoạn trích giả mạo. Hiểu không? Ông nói...Nhóm—nhóm người tốt hơn trở lại, ông—ông hẳn nên nói, “Đừng đến gặp tôi nữa! Tôi đã nói với các ông Lời của Đức Chúa Trời. Hãy đi đi! Đây là CHÚA PHÁN NHƯ VẬY.” Nhưng, anh em thấy đấy, những món quà, và là một người được quần chúng ưa thích hơn!

¹³⁷Ồ, họ thích làm điều đó biết bao! “Chúng tôi sẽ phái ông đi khắp thế giới. Chúng tôi sẽ cho ông chiếc máy bay đặc biệt. Chúng tôi sẽ tài trợ cho những buổi nhóm của ông ở mọi nơi nếu ông chỉ...”Ồ, không. Ừ-m. Hiểu không?

Chúng ta biết điều gì Lời nói. Chúng ta biết những gì Đức Chúa Trời đã phán. Chúng ta sẽ ở lại sống với điều đó, bằng sự giúp đỡ của Đức Chúa Trời. Hiểu không? Cho dù hứa kiểu gì đi

nữa, và anh em có thể trả nhiều thế nào đi nữa, và anh em có—có thể sản xuất bao nhiêu *cái này*, *cái nọ*, hay *cái kia* đi nữa; chúng ta muốn có CHÚA PHÁN NHƯ VẬY, và những gì Ngài đã phán ở Đây là trên hết.

“Ồ, giáo hội nói, ‘Đó là điều thứ yếu.’”

Chúng ta muốn có những gì Đức Chúa Trời đã phán từ ban đầu. “Và bất cứ điều gì thêm vào Nó hay bớt khỏi Nó, ngay cả tên của các người sẽ bị lấy ra khỏi Sách Sự Sống; thêm một lời vào Nó, hay bớt một Lời khỏi Nó.” Chúng ta cần những gì Ngài đã phán; không phải những gì giáo hội nói, những gì Tiến sĩ Jones nói, những gì người nào khác nói. Chúng ta cần những gì CHÚA PHÁN NHƯ VẬY, những gì Lời đã phán.

¹³⁸ Nhưng bây giờ chúng ta thấy Ba-la-am, một đầy tớ của Đức Chúa Trời. Và nhiều người trong họ khởi sự đi ra, và được sự phong chức của Đức Chúa Trời, và nói Lời của Đức Chúa Trời trong nhiều việc; nhưng khi đến với Lễ thật trọn vẹn, họ sẽ không làm thế.

¹³⁹ Để ý ở đây, như một tiên tri của Đức Chúa Trời, ông không nên bị một nhóm như vậy chộp lấy, từ đầu. Ông không nên đi với họ. Nhưng, hãy xem, vì thích sự ưa chuộng của quần chúng, đấy, vì lương tâm, ông đã nói, “Thôi được, hãy ở lại suốt đêm, và ta sẽ cố gắng lần nữa.” Đấy, “Ta sẽ cố gắng lần nữa”? Anh em muốn cố gắng lần nữa vì điều gì?

¹⁴⁰ Đức Chúa Trời đã phán bảo ông điều gì để nói rồi. Đức Chúa Trời phán, “Hãy đi nói với họ người sẽ không đi.” Đó là Lời ban đầu của Ngài. “Ta sẽ không đi. Và người chớ đi. Người chớ rửa sả những gì Ta đã chúc phước cho.” Bây giờ hãy xem cách nó phản tác dụng trên ông, sau một lúc. Hiểu không? Và nó sẽ xảy ra, mọi lúc. Khi Đức Chúa Trời phán điều gì, Ngài có ý với điều đó. Ngài không đổi ý Ngài về điều đó. Ngài ở lại ngay với Lời Ngài. Cho dù bất cứ ai khác nói điều gì đi nữa, Ngài ở lại ngay với Lời đó.

¹⁴¹ Lúc ấy, Ba-la-am nên biết rõ hơn. Ông nên gạt bỏ chính mình khỏi nhóm người như vậy. Nhưng tất cả những món quà đẹp đẽ của họ và lời hứa của vua này, đã nói, “Người biết ta có thể làm

điều đó. Ta là giám mục. Ta có thể làm bất cứ điều gì ta muốn, và ta sẽ thăng tiến người nếu người đến làm điều đó cho ta.”

Còn Đức Chúa Trời đã phán bảo ông, “Chớ làm điều đó.”

¹⁴² Nhưng tuy nhiên Ba-la-am nói, “Các người, các người hãy ở lại đêm nay, và ta sẽ—ta sẽ cố lần nữa.”

Thấy đó, ông đã có Lời. Anh em không phải tranh cãi nữa về Nó. Đức Chúa Trời thật đã phán vậy. Với nhóm người như thế, họ luôn luôn nói anh em ra khỏi ý chỉ của Đức Chúa Trời, nếu anh em cho phép họ.

¹⁴³ Có một nhóm người đến với nhà tiên tri, tên là Gióp, lần nọ. Họ không thể tranh luận cùng với ông. Ông đã thấy khả tượng. Ông biết điều gì là đúng.

Ba-la-am đã thấy khả tượng, mà vẫn không chịu ở lại với Nó.

¹⁴⁴ Cho dù nhóm người giáo hội của ông nói gì đi nữa, “Ồ, Gióp, ông nên làm điều *này*, ông nên làm điều *kia*.” Ngay cả vợ ông, ông nói, “Người nói như người ngu muội.” Hiểu không? “Ta biết điều gì Đức Chúa Trời đã phán. Ta biết điều gì Ngài đòi hỏi, và đó là điều ta đã làm.” Đấy, ông ở lại sống với những gì Đức Chúa Trời đã phán bảo ông.

¹⁴⁵ Để ý, Ba-la-am sử dụng bản văn giả này cho lương tâm của ông. Hiểu không? Ông nói, “Ồ, ta sẽ—ta sẽ tìm ra. Ta sẽ thử lần nữa.” Vậy thì, đó là chỗ anh em đến, điều thứ yếu. Chúng ta có bao nhiêu Ba-la-am như thế đêm nay, dùng bản văn giả của Ma-thi-ơ 28:19 chỉ vì lương tâm của họ? Bao nhiêu người muốn dùng Ma-la-chi 4 vì lương tâm của họ? Bao nhiêu người muốn dùng Lu-ca 17:30 chỉ vì lương tâm của họ? Bao nhiêu người muốn sử dụng những điều này, tuy nhiên, “Thôi được, tôi nói cho anh biết, tôi—tôi nghĩ họ xáo trộn hết thấy điều Đó”?

¹⁴⁶ Và rồi tại đây Ba-la-am đang cố gắng nói, “Có thể có lẽ là Đức Chúa Trời nhầm lẫn rồi. Ta sẽ thử lại lần nữa, đấy, để xem Ngài phán điều gì.” Vậy thì, Ngài biết lòng anh em. Để ý, Ba-la-am dùng bản văn giả này vì lương tâm của chính ông, bởi vì, thật ra, ông muốn có tiền bạc đó. Ông muốn quyền cao chức trọng đó. Ông muốn điều đó. Ông đã muốn công việc đó. Ông muốn địa vị đó,

để được ngược lên, như Tiến sĩ *A* hay *B* nào đó. Vì thế ông—ông—ông nói, “Ta sẽ thử lại.”

¹⁴⁷ Ồ, với những Ba-la-am trong thế gian tối nay, những địa vị được hứa hẹn, sự ngưỡng mộ của quần chúng! Chà, ồ, chao ôi! Chúng làm tê liệt đi ý thức của họ. Bởi vì các giáo phái của họ, người ta nói, “Nếu ông làm điều đó, ông bị đuổi ra. Tôi biết ông là người tốt, và chúng tôi yêu mến ông,” và ông ấy là một người tốt, “chúng tôi yêu mến ông. Nhưng ông không thể giảng điều đó. Giáo lý của—của chúng tôi nói ông không thể làm thế. Tiến sĩ *A* hay *B* nào đó nói đây là cách của nó. Vậy thì ông phải tin nó cách này, nếu ông ở lại với chúng tôi. Bây giờ, nếu ông muốn, tôi biết ông đã có thời kỳ khó khăn, thôi được, tôi thấy nếu tôi không thể thắng chức ông, có lẽ thay đổi giáo hội.” Ồ, Ba-la-am các anh! Khi anh em biết ý chỉ của Đức Chúa Trời, anh em hãy làm nó! Đức Chúa Trời sẽ không đổi ý của Ngài. Không.

¹⁴⁸ Điều gì đó mà ông có thể bỏ qua, Lẽ thật, vì sứ mệnh của ông. Ông nói, “Thôi được, ta sẽ—ta sẽ thử lần nữa.” Để ý những Ba-la-am đấy.

¹⁴⁹ Vì thế bây giờ nên nhớ, khi ông đến đêm thứ hai, với những người được tôn trọng này, lương tâm của ông đã bị lu mờ và bại liệt rồi, Đức Chúa Trời để cho ông đi. Vậy thì, Đức Chúa Trời không hề đổi ý của Ngài, nhưng Ngài cho ông tùy ý. “Thế thì cứ đi đi.” Nhưng ông sẽ thấy nó không có tác dụng.

¹⁵⁰ Đức Chúa Trời đã biết điều gì trong lòng của Ba-la-am. Mặc dù ông là tiên tri, Ngài biết ông ghét những thánh quá máu, và ông—và ông chỉ...ông—ông muốn rửa sả họ, dù thế nào đi nữa. Và Đức Chúa Trời đã phán bảo ông chớ làm điều đó, nhưng tuy nhiên ông đến, muốn làm điều đó, lần nữa, vì vậy Đức Chúa Trời để ông đi. Chúa phán, “Người cứ đi đi.” Vậy thì, nên nhớ, Ngài không hề đổi ý Ngài.

¹⁵¹ Để ý, chính là lòng ham muốn của ông muốn rửa sả họ. Dân mà ông xếp loại như là những người cuồng tín, ông muốn rửa sả họ. Ông muốn có một địa vị. Ông không muốn làm những trò ngu dại với họ, vì thế ông nghĩ nếu ông có thể làm một việc nhỏ cho vua, thì ông sẽ được thăng tiến. Đức Chúa Trời không hề đổi ý Ngài hay Lời Ngài.

Nhưng Ngài sẽ ban cho anh em sự ham muốn của lòng ông, của lòng anh em. Ngài đã hứa điều đó. Anh em biết thế chứ? Ngài đã hứa ban cho anh em điều lòng anh em ao ước. Và hãy để sự ao ước của anh em là Lời của Đức Chúa Trời. Hãy để sự ao ước của anh em là ý Ngài, không bao giờ là ý riêng của anh em. Ý Ngài! Nếu Ngài...Anh em cầu xin Ngài điều gì đó, Ngài không ban nó cho anh em, hãy nói, “Cảm ơn Ngài, Chúa ôi. Ngài biết điều gì là tốt lành.”

¹⁵² Hãy xem ngay cả vua Ê-xê-chia, khi Ngài sai tiên tri đó đến với ông, Đức Chúa Trời, đã nói, “Hãy sắp đặt nhà người. Người sắp chết.”

Ê-xê-chia quay mặt vào tường và khóc dầm dề, mà nói rằng, “Hỡi Chúa là Đức Chúa Trời, tôi—tôi cầu xin Ngài xem xét cho. Tôi đã lấy lòng chân thật trọn lành bước đi trước Ngài. Tôi muốn Ngài cho tôi sống thêm mười lăm năm nữa.”

¹⁵³ “Được rồi.” Đức Chúa Trời đã phán với vị tiên tri, nói rằng, “Hãy trở lại nói với người Ta đã nghe người.”

Và ông đã làm gì? Ông đã mang lại sự ô nhục cho cả nước. Ông đã gây cho Đức Chúa Trời giận dữ đến nỗi Ngài đã muốn giết ông. Đúng thế. Anh em biết điều đó. Sa ngã trước Đức Chúa Trời. Sẽ tốt đẹp hơn nhiều cho đất nước, cho vua, và cho tất cả, nếu ông cứ tiến tới nhận lấy điều đầu tiên Đức Chúa Trời đã phán với ông.

Nhưng trông có vẻ khó khăn với vị tiên tri, khi tiên tri phải đi lại và nói Lời của Đức Chúa Trời với ông, sau khi người đã bảo với ông. Nhưng Đức Chúa Trời phán, “Hãy đi đi.” Nhưng, anh em thấy, nó đã mang lại sự ô nhục.

¹⁵⁴ Ba-la-am đã làm gì? Sau khi biết ý của Đức Chúa Trời, song ông nói dai, ông định làm điều đó, dù thế nào đi nữa. Và nó đã làm gì? Để ý. Ngài không hề đối ý của Ngài. Ngài biết điều gì đã có trong lòng ông.

¹⁵⁵ Anh em biết, Tho-ma, có lần ông thật sự không thể tin điều đó. Không, ông—ông đã nói, “Này, tôi không thể tin điều đó. Nếu tôi có thể sờ tay vào hông Ngài, đặt tay lên dấu đinh trong bàn tay Ngài, ồ, thì lúc đó, thì tôi sẽ—tôi sẽ tin điều ấy lúc đó.”

Ngài phán, “Hãy lại đây, hỡi Thô-ma. Thấy không? Bây giờ đặt tay người vào đây.”

Bấy giờ, ồ, lúc ấy Thô-ma thưa, “Ấy là Chúa tôi và Đức Chúa Trời tôi.”

¹⁵⁶ Ngài phán, “Đúng, người đã thấy, nên người tin. Huống gì những kẻ chẳng từng thấy mà đã tin, phần thưởng của họ lớn hơn biết chừng nào!”

Nhiều người đôi khi không muốn nhận lãnh Đức Thánh Linh trừ phi họ nói tiếng lạ. Tôi tin vào việc nói tiếng lạ, chắc chắn. Ngài là Đức Chúa Trời tốt lành; Ngài sẽ ban cho anh em điều lòng mình ao ước. Nhưng dù cho anh em nói tiếng lạ nhiều thế nào đi nữa, mà chối bỏ Lời này, anh em sai trật dù sao đi nữa. Hiểu không? Đây, anh em đừng đi vào bằng việc nói tiếng lạ. Anh em đi vào bằng cách giữ mọi Lời. Đó là chứng cứ của Đức Thánh Linh, khi anh em tin Lời của Đức Chúa Trời. Hiểu không?

¹⁵⁷ Tôi tin vào việc nói tiếng lạ. Tôi tin anh em có thể được làm cho sống động, như tôi đã nói sáng nay, cho đến khi anh em sẽ nói tiếng lạ. Tôi, chính tôi, và tôi biết đó là Sự thật. Tôi biết nó có thật. Nhưng đó không phải là dấu hiệu, anh em, rằng anh em là con cái chọn lựa của Đức Chúa Trời. Hiểu không? Không, thật vậy. Ngài không hề phán...

“Nhiều người sẽ đến với Ta mà nói rằng, ‘Lạy Chúa, tôi chẳng từng nhân Danh Chúa mà nói tiên tri và làm tất cả những điều lớn lao này sao?’ Ngài sẽ phán, ‘Hãy lui ra khỏi Ta, hỡi kẻ làm gian ác, Ta chẳng hề biết các ngươi bao giờ.’”

¹⁵⁸ Anh em nói tiếng lạ và rồi phủ nhận phép báp-têm như Danh Chúa Jê-sus Christ sao? Điều gì sai ở đâu đó. Đúng, thật vậy; bất cứ điều nào trong những điều đó, bất cứ mệnh lệnh nào Đức Chúa Trời đưa ra. Có điều gì đó sai trật. Cứ tra xét lương tâm của chính mình, và thấy điều gì—thấy điều gì Kinh Thánh đã nói. Hãy chỉ cho tôi nơi nào mà người ta đã làm phép báp-têm như “Cha, Con, Thánh Linh.” Hiểu không? Không có ở đó. Nhưng, anh em thấy, đôi khi vì lương tâm anh em, anh em nói, “Ồ...”

Anh em nói, “Đức Chúa Trời phán với phụ nữ về cách họ phải làm như thế nào, không mặc đồ ngắn và các thứ, nhưng, anh biết đấy, mục sư nói...” Vì thế họ nhận lấy cách dễ dàng.

¹⁵⁹ Họ biết Đức Chúa Trời đã phán gì về điều đó ở Đây. Hiểu không? Chắc chắn, Đức Chúa Trời đã phán vậy.

Vì thế họ—họ—họ muốn làm điều đó, dù thế nào đi nữa, đấy. Họ cố tìm một lời xin lỗi. “À, tôi nghĩ điều đó tốt hơn nhiều. Nó—nó không...Gió không thổi...” Đúng thế.

Nhưng Đức Chúa Trời đã phán cho người đàn ông mặc đồ khác đàn bà. “Nếu một người nữ mặc đồ dành cho người nam, đó là sự gớm ghiếc trước mặt Ngài.” Vì vậy nó không đúng, vâng, và chị em không nên làm thế. Không. Hiểu không? Vì vậy, cho nên, điều đó sai trật.

¹⁶⁰ Nhưng, anh em thấy, họ cố tìm một lý do, rằng, “Chúa đã phán bảo tôi làm điều này.” Tôi không nói Ngài không phán, nhưng, xem nào, nó không phải là ý định tốt nhất của Ngài. Nó phải là ý định thứ yếu của Ngài. Anh em hiểu đó sẽ là gì không? Nó sẽ làm ô nhiễm cả đám. Nó làm ô nhiễm cả trại quân.

¹⁶¹ Để ý ở đây, Đức Chúa Trời không hề đối ý Ngài, Lời Ngài. Nhưng Ngài là Đức Chúa Trời tốt lành, và Ngài sẽ ban cho bạn điều lòng mình ao ước, mặc dù nó chống lại ý của Ngài. Anh em tin điều đó không?

Hãy xem, Đức Chúa Trời phán bảo Môi-se, “Người hãy đi xuống đó,” vị tiên tri được xúc dầu này. Phán, “Hãy đi xuống đó và nói với đá ấy.” Nó đã bị đập rồi.

¹⁶² Môi-se đi xuống đó trong cơn giận dữ, nhặt lấy roi, và nói, “Hỡi dân phản nghịch, chúng ta há phải khiến nước chảy từ hòn đá này ra cho các người được sao?” và đập hòn đá. Nước không chảy ra. Ông đập nó lần nữa; nước chảy ra. Điều đó nghịch lại ý của Đức Chúa Trời. Nó phá vỡ kế hoạch trong Kinh Thánh; Đấng Christ phải bị đánh lần thứ hai. Hiểu không? Đấng Christ đã bị đánh một lần. Nó phá vỡ toàn bộ kế hoạch. Nhưng Ngài đã ban cho ông ý không bắt buộc của Ngài. Rồi, sau đó, ông nói, “Đấy, chúng ta đã có nước cho các người. Đúng, ta đã mang nó đến cho các người, hỡi các người là đám người phản loạn!”

¹⁶³ Đức Chúa Trời phán, “Hãy đến đây, hỡi Mô-i-se. Hãy đến đây. Hãy đi lên trên đỉnh...Người đã là một đầy tớ trung thành.” (Giống như người đàn bà với đôi giày cao gót, “Người đã leo lên,” đấy.) “Hãy nhìn qua nơi xa kia. Thấy miền đất hứa không?”

“Ôi Chúa!”

“Nhưng người sẽ không đi qua đâu. Người đã lấy ý có thể được của Ta, đi xuống đây ở hòn Đá kia. Người tự tôn vinh người, đấy, mà không tôn vinh Ta. Người tự tôn thánh người. Người không tôn thánh Ta. Người đã không giữ Lời nguyên thủy của Ta, điều mà Ta đã phán bảo người làm.” Tuy nhiên, nước đã chảy ra.

Anh em có thể đặt tay trên người đau và họ bình phục. Anh em có thể nói tiên tri, hay nói tiếng lạ. Nhưng, sự việc là, giữ Lời nguyên thủy của Ngài! Đức Chúa Trời không đổi ý của Ngài, thưa bạn. Bạn phải giữ sự ủy thác của Ngài, ý Ngài.

“Ồ, à, điều đó dành cho các môn đồ.”

¹⁶⁴ Ngài không thay đổi. Nếu Ngài vẫn có một môn đồ, thì đó cũng là sự ủy thác giống như vậy. “Hãy đi khắp thế gian giảng Tin lành. Những dấu hiệu này sẽ theo những kẻ tin.” Nó không hề thay đổi. Ngài không thể thay đổi.

Vậy thì, anh em có thể nói, “Ồ, tôi nói anh biết, điều đó không dành cho ngày hôm nay.”Ồ, hỡi dân Ba-la-am! Quý vị hiểu không? Đấy, Đức Chúa Trời không thay đổi. Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi.

¹⁶⁵ Cứ nhìn những Ba-la-am ngày nay. “Ồ, tôi biết, trong Kinh Thánh họ làm phép báp-têm như Danh Chúa Jê-sus, nhưng, nhìn kia, hết thấy mọi người...”

Tôi không quan tâm những gì người ta làm. “Chẳng có Danh nào khác ở dưới Trời được ban cho giữa loài người để anh em có thể nhờ đó mà được cứu.” “Không có sự tha tội nào, chỉ có qua Danh Jê-sus Christ.” Điều gì, anh em tốt thế nào, anh em làm gì, điều đó không có một liên quan gì với nó. Chính là Lời nguyên thủy của Đức Chúa Trời; anh em phải ở lại sống với điều Đó. Chao ôi! Được rồi.

¹⁶⁶ “Sự vâng phục Lời Ngài tốt hơn của tế lễ.” Anh em nhớ lúc đó khi Sau-lơ trở lại.

¹⁶⁷ Ba-la-am có ân tứ đức tin và có thể sử dụng nó với Lời nguyên thủy, hoàn hảo của Đức Chúa Trời.

Nhiều người trên cánh đồng truyền giáo ngày nay, với ân tứ chữa lành, có thể làm điều giống như vậy. Nhiều người ở ngoài đây, nhiều người nói tiếng lạ, nhiều người nói tiên tri, một ân tứ, có thể sử dụng nó cho Nước Đức Chúa Trời, nhưng họ không làm điều đó. Họ nhận... Và Đức Chúa Trời chúc phước cho họ, dù thế nào đi nữa, lấy ý chỉ cho phép. Nhưng vì tính đại chúng, sự vui thích, lợi ích cá nhân, đã bán đi quyền thừa kế, như Ê-sau đã làm, đấy, bán tháo cho một tổ chức. Bán tháo, như Ba-la-am đã làm. Hiểu không?

Rất nhiều người đang làm như vậy ngày nay. Chúng ta biết điều đó đúng. Họ bán tháo hết quyền thừa kế của mình. Hừ! Phụ nữ tuyên xưng Đức Thánh Linh, mặc đồ ngắn; đàn ông cho phép họ lên bục giảng, những người nữ tóc ngắn ngắn đứng trên bục giảng; tô vẽ mặt mày, khoác áo choàng tôn giáo trên người. Chương ngại vật lớn nhất hội thánh từng có.

¹⁶⁸ Nếu anh em muốn biết, trong quyền lực chính trị, trong thời đại vương quốc đến lúc nào, hãy xem người Do-thái ở đâu. Hãy xem người Do-thái như thế nào, bởi vì họ là một dân. Nếu anh em muốn biết các dân tộc đang đứng ở đâu, hãy xem người Do-thái.

Nếu anh em muốn biết hội thánh đang đứng ở đâu, hãy nhìn phụ nữ. Hãy nhìn xem đạo đức giữa những người nữ, bởi vì họ tượng trưng cho hội thánh. Khi anh em thấy sự ô nhiễm giữa phụ nữ, anh em thấy sự ô nhiễm trong hội thánh. Những gì nó trở nên, một Giê-sa-bên tô son trát phấn, hoàn toàn chính xác những gì giáo hội trở nên ngày hôm nay. Thấy không? Vậy thì, đó là sự thật, và anh em biết điều đó. Hiểu không? Nếu anh em muốn biết hội thánh ở đâu, hãy xem đạo đức phụ nữ giữa những người nữ của mình. Bởi vì, nó là, hội thánh là người nữ.

Nếu anh em muốn biết tình trạng dân tộc, hãy xem người Do-thái.

¹⁶⁹ Để ý, như Đức Chúa Trời đã phán với Ba-la-am, sau khi ông đã nghe Lời quyết định rõ ràng, chính xác, “Đừng đi.” Đúng, rồi Ngài đã phán bảo ông, sau khi Ngài đã thấy trong—trong lòng

ông, đó là điều gì để làm; Ngài cho ông ý cho phép của Ngài, vì thế Ngài phán, “Hãy đi.”

¹⁷⁰ Và anh em có thể hành động tương tự. Nếu anh em không muốn bước đi trong Lễ thật, anh em có thể hành động và có—có một chức vụ lớn. Chắc chắn, anh em có thể. Nhưng anh em đang nhận lấy ý cho phép của Ngài. Anh em đang bước qua Lời Ngài. Ngài sẽ cho anh em thịnh vượng, chắc chắn. Sự...

Giống y như Ngài đã làm với Ba-la-am. Ông ta là người thành công, nhưng ông ta không thể rửa sả dân đó. Ông không thể làm điều đó. Bởi vì, mỗi lần ông bắt đầu rửa sả, thì ông lại chúc phước. Đây, ông không thể làm điều đó. Nhưng khi ông được thịnh vượng trong thành tựu của mình, ông đã dạy dân đó, qua Ba-lác, phạm tội tà dâm. Ông đã mang vào trại Y-sơ-ra-ên và cưới gả với họ, ông nói, “Sao, hết thấy chúng ta là một. Sao, các người thờ phượng cùng một Đức Chúa Trời. Chúng ta có một tiên tri ở trên đây; còn các người có một tiên tri ở dưới đó. Chúng ta có của tế lễ giống nhau, cùng một Đức Giê-hô-va như tổ phụ chúng ta. Vậy thì, tại sao hết thấy các người không đến và cộng tác với chúng tôi?”

Kinh Thánh nói, “Chớ nhập bọn giữa những kẻ chẳng tin. Chớ mang ách chung với họ, chút nào. Nếu họ không tin điều Đó, hãy tránh xa họ.” Hiểu không? “Hãy ra khỏi, hãy phân rẽ,” Chúa phán, “thì Ta sẽ tiếp nhận người.” Hiểu không? “Đừng đụng đến đồ ô uế của chúng.” Đúng thế. Sự ô uế của họ chống lại Lời, và những điều như thế, hãy tránh xa nó. Đừng lắng nghe nó.

¹⁷¹ Và ở đây chúng ta thấy rằng Ba-la-am đã đi xuống đó và ông bắt đầu dạy dỗ dân sự, ông đã phạm sai lầm. Và ông—ông đã chạy vào con đường của Ba-la-am, cách mà ông đã làm, và dạy Ba-lác, cùng dân Y-sơ-ra-ên phạm tội tà dâm. Và một tai vạ giáng xuống dân Y-sơ-ra-ên, nhiều người, hàng ngàn người đã chết trong một ngày.

Trong lúc hết thấy họ ở đó, trước bàn thờ của Đức Chúa Trời, cầu nguyện, ở đây đến một người nam Y-sơ-ra-ên với một người nữ Ma-di-an, người đàn bà giáo phái, đi vào trong trại. Và con trai của thầy tế lễ đã bước qua nơi đó, lấy giáo đâm chết cả hai.

Điều đó làm Đức Chúa Trời ngừng cơn thịnh nộ. Anh em biết đó là lời Kinh Thánh. Đúng thế không? Thấy không?

¹⁷² Nhưng điều gì đã xảy ra? Ba-la-am, ông ta đã thành công về việc làm Y-sơ-ra-ên trở nên yếu đuối. Ông đã làm gì? Ông đã làm yếu đi trại quân của họ. Đức Chúa Trời để cho ông hành động làm yếu trại quân của họ, và nó đã làm ô uế cả trại quân.

Và khi giáo lý nào đó bắt đầu, đó không phải là Lễ thật Kinh Thánh, nó làm ô uế cả trại quân. Người nào đó dấy lên với ý kiến khác lạ, giống như Cô-rê, và nói, “Ồ, điều này, điều kia, và điều nọ, và tôi có một ý khác,” nó làm ô uế cả trại quân. Và đó là điều đã làm cho toàn bộ trại quân hội thánh ngày nay. Đúng thế.

¹⁷³ Sự dạy dỗ của ông, làm yếu đi cả trại quân đến Ca-đe-ba-nê-a, sự đối đầu với Lời. Khi họ đi đến Ca-đe-ba-nê-a, thì sự suy yếu của trại quân. Họ trở về. Họ đi ngay sau khi...

Nên nhớ, họ đã ăn thức ăn của thiên sứ. Họ đã có Lời của Đức Chúa Trời, mỗi đêm, được bày tỏ. Và họ ăn thức ăn ấy. Họ uống nước ra từ hòn đá. Họ đã làm tất cả, đã thấy những phép lạ. Họ đã nhìn xem Môi-se, và thấy lời ông, thấy những lời tiên tri của ông, mọi thứ.

Và rồi cuối cùng khi họ lắng nghe giáo sư giả này, đến giữa họ và dạy dỗ điều sai trật, ông ta đã làm cho trại quân yếu đi, và ông được thịnh vượng bởi điều đó.

Ông ta có thể xây một tòa nhà một triệu đô-la. Ông ta có thể có những giáo phái lớn. Ông có thể thêm vào nhiều gấp ngàn lần ngàn, và làm những công việc vĩ đại, những công việc phi thường, và là một tiên tri. Điều đó được lắm, nhưng, bao lâu nó không phải là Lời của Đức Chúa Trời, tốt hơn anh em nên tránh xa nó.

Đức Chúa Trời không đối ý Ngài. Hãy ở lại ngay với Lời Ngài, bởi vì đó là điều sẽ đi đến kết cuộc, Lời, từng Lời một. “Hề ai bớt một Lời ra khỏi Nó, hay thêm một lời vào Nó!” Nó phải ở lại, Lời ấy.

¹⁷⁴ Bây giờ lắng nghe cho kỹ lúc này. Khi sự thử nghiệm Lời đến, khi họ đi qua và thấy đối phương rất lớn, kẻ thù lớn nhất họ từng thấy, dân A-ma-léc—kích thước lớn hơn họ gấp mười lần.

Họ nói, “Chúng ta trông giống như cào cào. Những bức tường rào của họ, hay các thành phố của họ được bao bọc bằng những bức tường mà họ có thể chạy cỗ xe ngựa trên bức tường thành đó, hai xe ngựa, như họ có thể đi, chạy chung quanh những bức tường thành, đây, của các thành phố của họ. Tại sao, gươm giáo của họ tuốt ra ngoài, chúng dài. Họ là những người khổng lồ. Sao, chúng ta trông giống như châu chấu. Chúng ta không thể làm điều đó.”

Và hai người đứng trên Lời đó, Ca-lép và Giô-suê, nói, “Đợi một chút! Hỡi các người một dân hai triệu người im lặng một chút. Chúng ta có thể làm được nhiều hơn thế. Đây, chúng ta còn hơn một địch thủ ngang sức với họ.”

Họ đã dựa trên cơ sở gì? Đức Chúa Trời phán, “Ta đã ban cho các ngươi xứ ấy. Nó là của các ngươi.” Và họ đã đứng ở đó. Nhưng những người đã cưới gả với những người bên ngoài, ở giữa những thứ khác, cùng tất cả các loại tín điều và lễ nghi của họ, họ thật sự yếu đuối, nhu nhược, không biết cách nào để quay lại và làm gì. Đúng thế. Ở đó đến sự thử nghiệm Lời.

¹⁷⁵ Tuy nhiên, Ngài cho phép anh em làm, cho phép vì ý muốn của anh em, một ý muốn được cho phép, biết rằng...Điều gì trong lòng anh em, Ngài biết điều đó.

Anh em nói, “Thôi được, Anh Branham à, tôi làm *điều này điều kia*. Nó không làm phiền tôi. Chúa ban phước cho tôi mỗi ngày. Tôi hát trong Thánh Linh. Tôi nhảy múa trong Thánh Linh. Tôi...” Ngài sẽ cho phép điều đó. Cứ tiếp tục đi. Đúng thế. Nhưng anh em sẽ làm gì?

¹⁷⁶ “Tôi mặc đồ ngắn, và tôi làm *điều này*. Nó không làm tôi khó chịu. Tôi biết đức tin của mình là ở trong Đấng Christ, chứ không phải nơi những gì tôi mặc.”

Nhưng, Kinh Thánh nói có điều gì đó với việc ấy. Hiểu không? Chị em sẽ làm gì? Chị em sẽ làm một sự cản trở, giống như Ba-la-am đã làm, trước mỗi người trong những người nữ khác. Chị em sẽ làm gì với các cô con gái trẻ của mình? Chị em có một đám Ricketta, điều đó hoàn toàn chính xác, một đám Giê-sa-bên trẻ tô vẽ mặt mày. Hiểu không?

¹⁷⁷ Nhưng Đức Chúa Trời sẽ làm cho anh chị em thịnh vượng. “Tại sao, Ngài ban phước cho tôi mà.” Tôi không nghi ngờ điều đó. Ngài cũng đã ban phước cho Ba-la-am. Hiểu không? Chắc chắn Ngài sẽ ban phước. Anh chị em đang bước đi trong ý cho phép của Ngài, không phải ý tốt đẹp của Ngài. Đức Chúa Trời không đối ý Ngài, bởi vì Ngài ban phước cho anh chị em.

Ngài đã ban phước cho Y-sơ-ra-ên ngay tại đó trong bốn mươi năm. Họ đã làm gì? Cưới vợ, nuôi dạy gia đình, hôn con cháu, nộp phần mười, sống ở ngay tại đó. Và Đức Chúa Trời đã ban phước cho họ trong đồng vắng, nuôi họ bằng ma-na, và các thứ. Và mỗi một người trong họ đã bị hư mất, bởi vì họ không hề giữ ý chỉ nguyên thủy của Ngài, cho phép... Ý ban đầu của Ngài, Lời Ngài. Họ đã nhận lấy đường lối cho phép của Ngài.

¹⁷⁸ Cứ đi, nhưng, anh em nhớ, khi họ rời khỏi Ca-đe, họ không hề đi xa hơn chút nào. Họ chỉ đi lòng vòng và quanh quẩn, trong đồng vắng. Nơi mà, họ có thể đã ra khỏi, trong hai ngày sau đó, để họ có thể ở trong miền đất hứa. Họ hành trình bốn mươi năm, và mỗi người trong họ đã chết ngoài Giô-suê và Ca-lép, là những người đã ở lại sống trong Lời nguyên thủy.

¹⁷⁹ Ôi Chúa, xin giúp chúng con. Đức Chúa Trời không đối ý Ngài. Ngài không đối ý Ngài, nhưng Ngài sẽ chúc phước cho anh chị em.

Chắc chắn vậy, Ngài đã ban phước cho Ba-la-am. Ông ta xuống đó để làm gì? Ông đã làm ô uế cả trại quân. Xem đây, anh chị em phải ở lại sống trong những gì Ngài phán bảo. Ngài không hề đối kế hoạch ban đầu của Ngài.

¹⁸⁰ Bây giờ hãy xem những Ba-la-am ngày nay, trong cánh đồng truyền giáo, mời anh em. Cứ nhìn chung quanh. Đang thịnh vượng, nói tiếng lạ, chắc chắn, sử dụng những ân tứ của Đức Chúa Trời để kiếm lợi, mọi thứ, chắc chắn vậy. Nhưng nó làm ô uế toàn bộ hội thánh của Đức Chúa Trời với sự dạy dỗ sai lạc của họ. Đúng thế.

Một người đã nói với tôi, anh ta nói, “Anh đang làm điều này vì cái gì? Anh đang làm điều kia vì cái gì?”

Tôi nói, “Anh không tin Đó là Lẽ thật chẳng?”

¹⁸¹ “Ồ, có. Nhưng,” anh ta nói, “anh biết gì không? Đó không phải là việc của anh. Anh cứ cầu nguyện cho người đau. Họ tin anh là tiên tri. Tại sao, anh có thể giảng dạy những người nữ, và những người đàn ông, cách để làm *điều này, điều kia, điều nọ*.”

“Làm sao anh em có thể dạy họ môn đại số trong khi họ thậm chí không biết những mẫu tự ABC? Hả? Hả? Làm sao anh em có thể dạy cho họ những việc đó khi mà họ thậm chí không muốn học lớp vỡ lòng của mình?” Hiểu không? Anh em phải trở lại và bắt đầu nơi mình đã bắt đầu, hay nơi anh em đã lìa bỏ, mà nhận lấy mọi Lời của Đức Chúa Trời.

¹⁸² Cứ nhìn điều đó trên công trường truyền giáo ngày nay. Như Ba-la-am đã cưới vào hội thánh của Đức Chúa Trời, một gái điếm, cưới dân phụ vào trong hội thánh của Đức Chúa Trời, những giáo sư giả này ngày nay cũng đang cố gắng nói với anh chị em như vậy. Họ sẽ cưới mỗi một trong các tổ chức này và những người này vào dân phụ giả của Khải huyền 17. Giáo lý Ba-la-am của họ đi dạo quanh ngày hôm nay, và nói, “Chúng ta thật sự giống nhau. Hết thấy chúng ta là Cơ-đốc nhân.” Những linh mục và các giáo hoàng, và bất cứ cái gì nữa, hết thấy đang thỏa hiệp và làm điều này.

¹⁸³ Thầy giảng nói...Thậm chí tôi biết một thầy giảng Ngũ Tuần, hết thấy họ, bây giờ đang bắt đầu đưa ra cái bánh xộp tròn. Mà có nghĩa là, *Ashtoreth*, “nữ thần mặt trắng,” bánh xộp tròn. Nói rằng, “Hãy nhắm mắt lại và nhận lãnh nó, nếu điều đó làm anh em tổn thương lương tâm.” Nhắm mắt lại ư? Bánh xộp tròn, điều đó có ý nghĩa gì? Chúng ta đang nhận lấy một thân thể bị bể ra, Chúa Jêsus Christ, bị vỡ ra; không phải là thần mặt trắng tròn, *Ashtoreth*, kẻ mà Ma-ry đã thay thế. Và bánh thánh Rô-ma vẫn hình tròn, vì nữ thần mặt trắng, nữ thần, không phải thần. Chúng ta có một bánh thánh bị bể ra, chắc chắn vậy. Ồ!

¹⁸⁴ Vì thế bây giờ đại dân phụ của Khải huyền 17, những giáo sư Ba-la-am này với giáo lý giả của họ, đang kết hợp hội thánh thành kiểu tình trạng hỗn độn đó. Hãy xem khi điều đó lên đến cực điểm vào thời kỳ cuối cùng, hãy xem sự yếu đuối của nó lúc này. Hơn chín trăm những tổ chức khác nhau, một cái lôi kéo một đường, một cái lôi kéo đường khác. Không có sự hợp nhất

giữa họ. Và họ đang cố gắng mang lại sự hợp nhất; không trở lại bằng Lời của Đức Chúa Trời, kế hoạch nguyên thủy của Đức Chúa Trời. Họ đang nhận lấy nó bằng chính trị và một tổ chức.

Đức Chúa Trời không đối ý Ngài. Ngài ở lại ngay với Lời Ngài. Ngài phán, “Trời đất sẽ qua đi, nhưng Lời Ta sẽ không qua đi bao giờ.” Đúng thế. Ngài ở lại với Lời nguyên thủy của Ngài.Ồ, chào ôi!

¹⁸⁵ Mặc dầu họ vẫn lý luận chống lại Nó, giống như họ đã làm, và cứ...Có một điều duy nhất để làm. Ngài sẽ không thay đổi Nó. Cứ tin. Bởi vì, cả trời đất sẽ qua đi; Lời Ngài sẽ không qua đi. Hiểu không?

¹⁸⁶ Anh em thấy mình đang được cưới vào đâu không? Thấy chính trị và các thứ, cách họ cố sát nhập giáo hội với nhau bằng chính trị trong hội thánh không? Chúng ta không được kết hợp với Đấng Christ bằng chính trị.

Chúng ta được kết hiệp với Hội thánh, với Đấng Christ, bởi phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh. Và cách anh em biết phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh, là bởi vì Thánh Linh đó trong anh em xác minh mọi Lời của Đức Chúa Trời là Lẽ thật. Đúng thế. “Vì hễ ai bớt một Lời ra khỏi Nó, hay thêm một lời vào Nó, phần của họ sẽ bị cất khỏi Sách Sự Sống.”

¹⁸⁷ Tuy nhiên, “Người ấy thanh vượng,” anh em nói. Anh em không thể tin điều Đó bởi sự thịnh vượng. Anh em không thể nhận định về Đức Chúa Trời bằng sự thịnh vượng. Thế gian thịnh vượng. Ba-la-am thịnh vượng bằng điều đó.

Nhưng, thưa anh em, anh em nhận định về Đức Chúa Trời bằng Lời Ngài. Ngài giữ Lời Ngài và xác chứng Nó là Lẽ thật. Vì vậy, hãy nhớ, thưa bạn, chừng nào bạn còn sống, bạn đừng bao giờ quên điều này: Đức Chúa Trời không đối ý Ngài. Tuy nhiên, Ngài sẽ ban phước. Ngài sẽ để bạn hành động theo ý tự do của Ngài, nhưng Ngài sẽ không đối ý Ngài. Ngài sẽ không thay đổi kế hoạch của Ngài. Ngài sẽ không thay đổi Lời Ngài, dành cho bạn. Không, thưa quý vị.

Anh em phải thay đổi. Anh em không thể làm cho Lời của Đức Chúa Trời phù hợp với kinh nghiệm của mình; anh em

phải có kinh nghiệm của mình phù hợp với Lời của Chúa. Hiểu không? Đó là cách anh em phải...

Anh em nói, “Ồ, tôi là người tốt. Đức Chúa Trời làm *điều này, điều kia*, hay *điều nọ*.” Nhưng anh em có giữ Lời Ngài không? “Ồ, được rồi, tôi nói cho anh biết, điều đó không chỉ...Không.” Được rồi, có điều gì không ổn ở đâu đó. Đức Chúa Trời sẽ... Vâng, Ngài sẽ cho anh em thịnh vượng. Chắc chắn, Ngài sẽ làm cho anh em...

¹⁸⁸ Các giáo phái đang thịnh vượng với những ai không có nó! Họ trải rộng trại của mình, những nhà thờ to lớn, đẹp đẽ, cùng mọi thứ, khắp cả đất. Họ giàu có, và tiền bạc đổ vào, và thành viên từ khắp nơi. Kinh Thánh há chẳng nói, “Ở đó tìm thấy trong nó thậm chí sự giàu có thể gian, và ngay cả linh hồn của người ta nữa,” và mọi thứ, điều đó được tìm thấy trong dân phụ già này, là mẹ của toàn bộ sự việc, chính trị và tổ chức?

¹⁸⁹ Nhưng nhóm nhỏ của Đức Chúa Trời là Nàng Dâu của Ngài, tập trung vào Lời đó. Nguyên xin Cha Thiên thượng yêu quý giữ anh em lập nền ngay tại đó. Đừng bao giờ dời khỏi Lời đó.

Anh em có thể được ban phước, anh em có thể...Đức Chúa Trời có thể chữa lành sự đau ốm của anh em. Ngài có thể chữa lành đứa con bé bỏng đau yếu của anh em. Ngài có thể chữa lành chồng của chị em, vợ của anh em. Ngài có thể chữa lành mẹ của anh chị em, người nào khác. Anh em có thể nhảy với Thánh Linh của Ngài, và nhảy lên nhảy xuống.

Hãy nhớ, mưa rơi xuống trên người công bình và kẻ gian ác, như nhau. Nhưng khi hạt giống đó đang nằm ở đây, nó được định trước hay là nó không được định trước. Và nếu nó được định trước, nó có thể...Nếu nó là lúa mì, nó phải sanh ra lúa mì. Nếu nó là Lời của Đức Chúa Trời, nó phải sanh ra Lời của Đức Chúa Trời. Nếu không, ồ, thế thì nó không phải. Hiểu không? Anh chị em hiểu điều đó bây giờ chứ?

¹⁹⁰ Xin Chúa ban phước cho anh chị em. Ở đây tôi đã nói với anh chị em tôi sẽ ngừng lúc chín giờ, và lúc này đây, còn hai mươi phút nữa là mười giờ. Nhiều người trong anh chị em, phải đi đường dài. Tôi yêu mến anh chị em. Và lý do tôi giữ anh chị em

như thế này, không phải vì tôi muốn làm khó với anh chị em đâu, nhưng tôi yêu mến anh chị em. Và những gì tôi biết, tôi không giữ lại gì hết; tôi nói với anh chị em Lễ thật.

¹⁹¹ Ngoài những buổi nhóm nơi tôi đi đến, anh em không bao giờ nghe tôi giảng những Sứ điệp này. Không, tôi đã hứa với anh em, đến với đền tạm này. Ngay tại đây là nơi tôi rao giảng Sứ điệp của mình. Tôi còn ba hay bốn bài nữa ở đây, mà Chúa đã ban cho tôi, tôi có những lời Kinh Thánh về điều đó, mà tôi không dám giảng nó bất cứ nơi nào khác ngoài ngay tại đây. Đây là nơi Lời của Đức Chúa Trời bắt đầu đi ra từ đây. Và, cho đến khi Đức Chúa Trời thay đổi điều đó, tôi ở ngay tại đây và mang nó ra ngay tại đây. Đúng thế.

Ngoài ra trong những buổi nhóm, tôi cầu nguyện cho người đau, và mọi việc như thế; và, về phương diện, nói những sự việc gần như cách lòng vòng, để chiêm nghe Nó. Họ biết nó đang nói về điều gì. Mặt khác, đó chỉ là mồi để câu, anh em biết đấy. Tôi tỏ cho thấy những dấu hiệu về—về việc cố gắng để bày tỏ rằng Đức Chúa Trời biết, trong sự phân biệt, và biết lòng của dân sự, và làm những điều này. Đó là ân tứ truyền bá Phúc âm, thật sự khuấy động dân sự.

Điều trước tiên anh em biết đấy, một băng ghi âm rơi vào trong nhà của họ. Thế rồi, điều đó được hiểu. Nếu người đó là chiêm, người ấy đến ngay với Nó. Nếu là dê, người đó đá cuốn băng ra khỏi nhà. Ủ-m. [Anh Ben Bryant nói, “Và anh, cũng vậy.”—Bt.] Anh em thấy, đó là... “Và anh, cũng vậy,” là đúng, Ben à. Điều đó, điều đó hoàn toàn đúng. Ben đã có kinh nghiệm nào đó. Được rồi. Ồ, đúng thế.

¹⁹² Anh chị em chẳng vui mừng vì anh chị em thuộc về Ngài chẳng? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Anh chị em vui mừng không? [“A-men.”] Chúng ta thường hát bài hát ngũ tuần quen thuộc, một thời gian dài, như:

Tôi rất vui mừng Chúa đã mang tôi ra;
 Tôi rất vui mừng Chúa đã mang tôi ra;
 Nếu Chúa Jêsus không đến, thì tôi sẽ ở nơi nào?
 Tôi rất vui mừng Chúa đã mang tôi ra.

Ồ, tôi sung sướng vì Chúa mang tôi ra;
 Tôi sung sướng vì Chúa mang tôi ra;
 Nếu Chúa Jêsus không đến, thì tôi sẽ ở nơi nào?
 Tôi rất vui mừng Chúa đã mang tôi ra.

Tôi la lớn vì Chúa mang tôi ra;
 Tôi la lớn vì Chúa mang tôi ra;
 Nếu Chúa Jêsus đã không đến, ồ, thì tôi sẽ ở nơi
 nào?

Tôi rất vui mừng vì Chúa đã mang tôi ra.

Tuyệt quá! Anh chị em vui mừng chứ? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] “Anh chị em chẳng vui mừng...” Chúng ta hãy hát bài đó.

Anh em chẳng vui mừng Chúa mang anh em
 ra sao?

Anh em chẳng vui mừng Chúa mang anh em
 ra sao?

Nếu Chúa Jêsus không đến, ồ, tôi sẽ ở nơi nào?
 Tôi rất vui mừng vì Chúa đã mang tôi ra.

Ồ, tôi đã hát vì Chúa mang tôi ra;
 Tôi đã hát vì Chúa mang tôi ra;
 Nếu Chúa Jêsus không đến, ồ, tôi sẽ ở nơi nào?
 Tôi rất vui mừng vì Chúa đã mang tôi ra.

Anh em vui mừng về điều đó không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Thế thì, chúng ta sẽ bước đi trong Sự Sáng. Anh chị em biết bài hát đó không?

Chúng ta sẽ bước đi trong Sự Sáng, Đó là Sự
 Sáng đẹp đẽ;
 Đến từ nơi giọt sương nhân từ rực rỡ;
 Chiếu sáng chung quanh hết thảy chúng ta
 ngày đêm,
 Ồ, Chúa Jêsus, Sự Sáng của thế gian.

Anh chị em thích điều đó chứ? Chúng ta hãy hát lần nữa.

Chúng ta sẽ bước đi trong Sự Sáng, Đó là Sự
 Sáng đẹp đẽ,
 Đến từ nơi giọt sương nhân từ rực rỡ;

Chiếu sáng chung quanh hết thảy chúng ta
ngày đêm,
Ồ, Chúa Jêsus, Sự Sáng của thế gian.

Đó là lúc mặt trời mọc!

Hết thảy anh em thánh đồ của Sự Sáng tuyên
bố,
Chúa Jêsus, là Sự Sáng của thế gian;
Lễ thật và sự thương xót trong Danh Ngài,
Chúa Jêsus, Sự Sáng của thế gian...

Bây giờ chúng ta hãy đưa tay lên khi hát bài đó.

Ồ, chúng ta sẽ bước đi trong Sự Sáng, Đó là Sự
Sáng đẹp đẽ,
Đến từ nơi giọt sương nhân từ rực rỡ;
Chiếu sáng chung quanh hết thảy chúng ta
ngày đêm,
Chúa Jêsus, Sự Sáng của thế gian.

Hãy bắt tay với nhau.

Ồ, Nó đến từ nơi giọt sương nhân từ rực rỡ.

Anh chị em có vui mừng được làm con cái của Sự Sáng
không? Chúa Con ở trên.

...chung quanh hết thảy chúng ta ngày đêm,

“Hỡi các con cái bé mọn, hãy yêu thương nhau.”

Ồ, chúng ta sẽ bước đi trong Sự Sáng, Đó là Sự
Sáng đẹp-...(sự bày tỏ của Lời Ngài)
Đến từ nơi giọt sương nhân từ rực rỡ,
Chiếu sáng chung quanh hết thảy chúng ta
ngày đêm,
Chính là Chúa Jêsus, Sự Sáng của Lời.

Tất cả anh chị em tin điều đó không?

Ta bước lên Si-ôn,
Si-ôn đẹp đẽ, đẹp đẽ;
Ngắm Si-ôn ta hăng hái bước tới,
Thành xinh đẹp ấy của Đức Chúa Trời.
Ô, ta bước lên Si-ôn...

Bao kẻ không chịu tụng ca
 Những kẻ chẳng nhìn biết Chúa ta;
 Nhưng ta con cái của Vua trên Trời,
 Và ta con cái của Vua trên Trời,
 Thuật ơn vui vẻ khắp nơi,
 Chứng ơn vui vẻ nào thôi.

Ta bước lên Si-ôn...(Tuyệt vời!)
 Si-ôn đẹp đẽ, đẹp đẽ;
 Ô, ngắm Si-ôn ta hăng hái bước tới,
 Thành xinh đẹp ấy của Đức Chúa Trời.
 Ô, ta bước lên Si-ôn,
 Ô, Si-ôn đẹp đẽ, đẹp đẽ;
 Ngắm Si-ôn ta hăng hái bước tới,
 Thành xinh đẹp ấy của Đức Chúa Trời.

¹⁹³ Hãy lấy khăn tay của anh chị em ra. Lấy khăn tay ra, chờ một chút. Chúng ta hãy dâng cho Chúa của lễ đưa qua đưa lại. Nó không phải là bó lúa, nhưng người ta lấy từ thân thể của Phao-lô những chiếc khăn tay và các thứ, đấy.

Ô, ta bước lên Si-ôn,
 Ô, Si-ôn đẹp đẽ, đẹp đẽ;
 Ngắm Si-ôn ta hăng hái bước tới,
 Thành xinh đẹp ấy của Đức Chúa Trời.
 Ô, ta bước lên Si-ôn,
 Ô, Si-ôn đẹp đẽ, đẹp đẽ;
 Ngắm Si-ôn ta hăng hái bước tới,
 Thành xinh đẹp ấy của Đức Chúa Trời.

¹⁹⁴ A-men! Ô, anh chị em cảm thấy vui chứ? Tôi có thể thật sự tưởng tượng những thánh đồ lớn tuổi kia khi xưa ở đó, trước khi đi vào đấu trường Rô-ma, bắt đầu bước lên đồi ấy, anh em biết, lên trên đoạn đường dốc nhỏ đó, đi vào trong hang sư tử, nói rằng:

Ô, ta bước lên Si-ôn,
 Si-ôn đẹp đẽ, đẹp đẽ này;
 Ngắm Si-ôn ta hăng hái bước tới,
 Thành xinh đẹp ấy của Đức Chúa Trời.

Muôn phước thiên thượng ngọt ngon
 Lưu xuống từ núi Si-ôn
 Trước khi chúng ta lên tới Ngai trên Trời,
 Trước khi chúng ta lên tới Ngai trên Trời,
 Hay bước đi trên đường phố bằng vàng,
 Hay bước đi trên đường phố bằng vàng.

Ta bước lên Si-ôn,
 Đó là Si-ôn đẹp đẽ, đẹp đẽ;
 Ngắm Si-ôn ta hằng hái bước tới,
 Thành xinh đẹp ấy của Đức Chúa Trời.

¹⁹⁵ Hãy lặp lại theo tôi. Lạy Chúa là Đức Chúa Trời, [Hội chúng nói, “Lạy Chúa là Đức Chúa Trời,”—Bt.] Con nguyện làm mới lại chính mình với Ngài. [“Con nguyện làm mới lại với Ngài.”] Xin làm sạch con khỏi mọi sự gian ác. [“Xin làm sạch con khỏi mọi sự gian ác.”] Thanh tẩy con khỏi mọi sự nghi ngờ về Lời Ngài. [“Thanh tẩy con khỏi mọi sự nghi ngờ về Lời Ngài.”] Xin cho con, từ lễ Phục sinh này, [“Xin cho con, từ lễ Phục sinh này,”] là một con người mới [“là một con người mới”] trong Chúa Jêsus Christ. [“trong Chúa Jêsus Christ.”] Xin cho con, mang trong lòng, [“Xin cho con, mang trong lòng,”] Lời Ngài. [“Lời Ngài.”] Nguyện xin Nó là Ngọn Đèn cho chân con [“Nguyện xin Nó là Ngọn Đèn cho chân con”] mà sẽ Chiếu sáng đường lối con. [“mà sẽ Chiếu sáng đường lối con.”] Từ giờ trở đi, [“Từ giờ trở đi,”] con sẽ theo Ngài. [“con sẽ theo Ngài.”] Nhơn Danh Chúa Jêsus. [“Nhơn Danh Chúa Jêsus.”] A-men. [“A-men.”]

Ta bước lên Si-ôn,
 Ô, Si-ôn đẹp đẽ, đẹp đẽ;
 Ngắm Si-ôn ta hằng hái bước tới,
 Thành xinh đẹp ấy của Đức Chúa Trời.

¹⁹⁶ Điều đó làm cho anh chị em cảm thấy tuyệt vời không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Chúng ta đã hứa nguyện lại, biết rằng trong lòng mình chúng ta được làm cho sống lại từ kẻ chết, làm cho sống. Điều đó chẳng làm cho anh chị em thấy tuyệt chứ? [“A-men.”] Chà, ôi, chao ôi! Tôi yêu mến anh chị em, bằng tình yêu bất diệt.

Hãy lắng nghe. “Hãy yêu mến nhau. Vì anh em không thể ghét anh em mình, là người mà anh em thấy được, mà nói rằng anh em yêu mến Đức Chúa Trời, là Đấng anh em không thấy được.” Hiểu không? Vậy cứ yêu thương nhau.

Thế thì, anh em hầu việc nhau, anh em hầu việc Đức Chúa Trời. Đúng thế không? “Khi các người làm cho kẻ nhỏ mọn nhất trong những người mà có Quyền năng sống lại này trong họ, thì các người đã làm cho Ta vậy.”

“Khi nào chúng tôi thấy Chúa nghèo khó? Khi nào chúng tôi thấy Chúa bị tù? Khi nào chúng tôi đã làm những điều này?”

“Điều gì các người đã làm cho họ, là các người đã làm cho Ta.”

¹⁹⁷ Điều đó chẳng tuyệt vời sao? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Tôi yêu Ngài, còn anh chị em? [“A-men.”]

¹⁹⁸ Ồ, có một bài hát nữa chúng ta phải hát, nếu anh em còn thời gian một phút nữa. Ồ, tốt, chúng ta sẽ hát bài ấy. Được rồi. Được rồi, thưa quý vị. Ồ! *Mang Danh Jêsus Với Bạn*. Đừng quên điều đó, thưa các bạn. Chúng ta hãy hát bài đó giờ này. Mỗi người, hát với nhau giờ này, chỉ với một tấm lòng rộng mở, nhận lấy nó với Ngài. Chúng ta hãy hát, với tất cả những gì có trong chúng ta.

Này ai sống trong lao khổ ưu sầu,
 Nhờ Danh Jêsus mau kêu cầu;
 Lòng chắc sẽ được vui mừng và an ủi,
 Danh này chớ quên trong mọi nơi.
 Danh quý báu, Ô thật dịu dàng!
 Hi vọng ở đất mừng vui ở Trời;
 Danh quý báu, Ô thật dịu dàng!
 Hi vọng ở đất mừng vui ở Trời.

¹⁹⁹ Bây giờ hãy nhớ, cầu nguyện cho tôi khi những cơn gió bắt bớ gay gắt đang thổi qua, khi ma quỷ trên mọi phía đang thách thức, tôi sẽ nhớ anh chị em đang cầu nguyện cho tôi ngày đêm, và tôi sẽ cầu nguyện cho anh chị em.

Hãy đứng bên cạnh mục sư tốt quý của anh chị em, Anh Neville, và người trợ lý, Anh Capps. Hãy nghe họ. Họ sẽ dạy anh em bằng Lời sự Sống. Tôi tin điều đó. Nếu tôi không tin nó, tôi

chắc chắn họ sẽ không có ở đây. Tôi chắc chắn sẽ không. Tôi tin rằng họ tin Sứ điệp, và họ ở lại sống với nó theo sự hiểu biết tốt nhất của họ, và tôi có đức tin nơi cả hai người. Hãy ở lại với họ. Những người anh em khác này, ở chung quanh nơi có buổi nhóm của họ, mà đã đứng đây tối nay, nếu anh em ở gần người lân cận của họ, hãy ủng hộ họ. Anh em đã nghe họ đến đây vì điều gì, tối nay.

Mang Danh Chúa Jêsus với anh,
Như cái khiên che mọi bẫy lưới; (nghe điều
này)

Khi những cám dỗ đến quanh anh,
Cứ thốt ra Danh thánh ấy trong lời cầu xin.

Danh quý báu, Danh quý báu, Ô thật dịu dàng!
Ô thật dịu dàng!
Hi vọng...

Lạy Chúa kính yêu, xin chữa lành những người này. Con cầu xin Cha, Cha ôi, trong Danh Chúa Jêsus. Xin nhậm lời, Chúa ôi, con cầu xin.

...Ô thật dịu dàng!
Hi vọng ở đất mừng vui ở Trời.

Cho đến lúc chúng ta gặp nhau! Cho đến lúc
chúng ta gặp nhau!

Dưới chân Chúa Jêsus chúng ta trùng phùng;
Cho đến lúc chúng ta gặp nhau! Cho đến lúc
chúng ta gặp nhau!

Chúa dẫn đưa anh tận khi ta trùng phùng.

Chúng ta hãy cúi đầu giờ này.

[Anh Branham bắt đầu ngân nga bài *Chúa Ở Cùng Anh*—Bt.]
Ôi Chúa, xin ở cùng chúng con. Giúp đỡ chúng con, Chúa ôi.

...dưới chân Chúa Jêsus chúng ta trùng phùng!
(cho đến lúc chúng ta gặp nhau!)

Cho đến lúc chúng ta gặp nhau! Cho đến lúc
chúng ta gặp nhau!

Chúa dẫn đưa anh tận khi ta trùng phùng.

²⁰⁰ Đó thật là lời cầu nguyện của tôi. Cho đến khi chúng ta gặp nhau, xin Chúa ban phước cho anh chị em! Còn bây giờ tôi sẽ mời Anh Neville yêu quý của chúng ta sẽ cầu nguyện kết thúc buổi nhóm tốt đẹp này.

Xin Chúa ban phước cho anh chị em, mỗi một người. Tôi rất biết ơn vì sự có mặt của hết thảy những người như anh chị em. Sự điệp của tôi sẽ thế nào nếu tôi không có ai tin Nó? Và có nhiều người ở đây, các bạn có thể chết vì Nó, vì Sự điệp này mà chúng ta có. Cầu xin Chúa giúp đỡ anh chị em, từng người. Nguyện lời cầu nguyện của tôi ở cùng anh chị em. Ơn phước của tôi đi với mỗi một người trong anh chị em. Ước mong anh chị em đừng quên rằng anh chị em là một phần trong sự sống lại đó. Quyền năng làm cho sống lại bây giờ ở trong anh chị em. Nó giải quyết tất cả. Anh chị em là con cái Đức Chúa Trời.

Chúng ta hãy cúi đầu, cho đến khi Anh Neville cầu nguyện kết thúc. Và xin Chúa ban phước cho anh chị em.

ĐỨC CHÚA TRỜI CÓ ĐỔI Ý VỀ LỜI NGÀI KHÔNG? VIE65-0418E

(Does God Ever Change His Mind About His Word?)

Sứ điệp này được giảng bởi Anh William Marrion Branham, được ban phát bản gốc bằng tiếng Anh vào tối Chúa nhật, ngày 18 tháng Tư, năm 1965, tại Đền tạm Branham ở Jeffersonville, Indiana, U.S.A., được lấy từ một băng ghi âm từ tính và được in nguyên văn bằng tiếng Anh. Bản dịch Tiếng Việt này được in và phân phát bởi Cơ quan xuất bản Tiếng Đức Chúa Trời Được Ghi Âm.

VIETNAMESE

©2016 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Thông báo bản quyền

Tác giả giữ bản quyền. Sách này có thể được in tại nhà dành cho việc sử dụng cá nhân hay được phát ra, miễn phí, như một công cụ để truyền bá Phúc Âm của Chúa Jêsus Christ. Sách này không được bán, sao chép trên quy mô lớn, đăng trên trang web, lưu trữ trong hệ thống phục hồi, dịch sang những ngôn ngữ khác, hay sử dụng dành cho việc xin ngân quỹ mà không có sự cho phép được viết rõ ràng của Voice Of God Recordings®.

Để biết thêm thông tin hay tài liệu có sẵn khác, xin vui lòng liên hệ:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org